

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 7

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 10 d'octubre del 1991, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- INTERPEL·LACIÓ

1) R.G.E. núm. 1380/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política general de la Comunitat Autònoma sobre el sector lacti de les Illes Balears.

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI

1) R.G.E. núm. 1380/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política general de la Comunitat Autònoma sobre el sector lacti de les Illes Balears.

2) R.G.E. núm. 1438/912, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a política d'habitatge.

I.-) INTERPEL·LACIÓ NÚM. 1380 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Començam el ple d'avui i el primer punt de l'Ordre del Dia és la Interpel·lació núm. 1380 presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política general de la Comunitat Autònoma sobre el sector lacti de les Illes Balears. Pel Grup interpel·lant té la paraula el Diputat Sr. Ferrà Capllonch.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Fa uns anys el sector lacti a les Balears, especialment a unes comarques com la de Campos, Ses Salines, el pla de Sant Jordi i amb menys intensitat a Felanitx, Santanyí i altres pobles de Mallorca i a pràcticament tota Menorca, era un sector molt important i, naturalment, en el sector primari el més important de tots.

Tots els terrenys d'aquests municipis estaven pràcticament plens de vaques de llet, i s'arribà a tenir un cens molt important tant a Mallorca com a Menorca; a Mallorca s'acostaven a les vint-i-sis mil i busques vaques a Mallorca i un parell menys a Menorca. A més de tenir un cens molt important també teníem, i crec que seguim tenint, una bona cabanya sanitària, teníem una cabanya que, jo diria, a moltes províncies ens l'envejaven.

Estàvem i crec que encara estam al voltant d'uns cinc mil litres de llet per vaca i any, s'estaven modernitzant els sistemes d'instal·lacions, es varen dotar pràcticament totes les vaqueries amb sales de muniidores mecàniques o altres tipus moderns d'equips de munyir, es varen posar refrigeradors a pràcticament totes les vaqueries, no es mirava prim i es posava tota la maquinària que calgués.

A ningú li importava invertir grans quantitats, tant en modernitzar la vaqueria com les instal·lacions, com també per aconseguir una dosi d'un bou, d'un toro o d'un altre toro.

A les fires, tant les del Dijous Bo a Inca, com la de maig a Campos, com també les de Menorca hi havia molt d'interès per assistir, per poder mostrar una selecció d'animals que difícilment es podria veure a un altre lloc.

O pagar quantitats, avui impensables, per una brava o per un animal o per un semental amb un *pedigree* un poc elevat però, darrera tot això hi havia un entramat que girava tot al seu voltant, hi havia ferrers, picapedrers, fusters, venedors de maquinària, tota una sèrie de gent que en molts pobles pràcticament vivien darrera el sector lacti, però d'ençà fa uns anys aquest sector, per diversos motius, va començar a entrar en una crisi.

La salinització i aprofundització de les aigües, l'augment del cost d'energia per treure aquestes aigües, el cost d'alimentació, l'entrada d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea, varen ésser factors que influïren en aquesta crisi.

Una vegada dins la Comunitat Econòmica Europea es varen començar a fer jubilacions anticipades, a llevar animals amb motiu de les jubilacions, a llevar quotes; ara, en aquests moments, ens estam trobant amb unes quotes a Mallorca, estam

produint 65 milions de Kgs. de llet a Mallorca i uns 52 milions de Kgs. a Menorca; la quota que podríem tenir és de 74 milions de Kgs. a Mallorca i de 47 milions de Kgs. a Menorca. Ens trobam que sobren 9 milions a Mallorca i ens falten 5 milions a Menorca però, en total, estam produint per davall de la quota uns 4 milions.

Pens que quant a quotes no hi hauria d'haver cap problema, la quota no representa massa problema perquè crec que l'hem de tenir en compte com tota una província però la veritat és que tot això, totes aquestes mesures, no han donat els fruits que eren d'esperar quant a la crisi, i un dels motius, al nostre entendre, és per l'alt cost de producció, perquè és veritat que tenint una bona cabanya i una mitjana de producció alta, comparant amb altres comunitats, Galícia per exemple, on el 80% de les explotacions està en cinc animals per explotació i amb unes cotes de producció d'uns 3.100 litres de llet per animal, maldament no ens puguem comparar amb ells perquè no tenim els mateixos tipus de pastura, els nostres costos són bastant elevats.

Nosaltres creiem que hauríem de canviar el sistema d'explotació. Tenint en compte la quantitat de terrenys abandonats que existeixen a Mallorca crec que hem d'anar cap a unes explotacions on es canviïn els nombres. Si fa uns anys teníem X animals per hectàrea, crec que avui seria recomanable duplicar, com a mínim, el nombre d'hectàrees per animals.

Per canviar a un altre tipus de farratgeres que ens permetessin , per a reduir despeses d'alimentació i també d'energia i aigua. Si bé és veritat que es perdrien alguns litres de llet per animal però creiem que el cost final podria ésser bastant més barat.

Per això demanam al Sr. Conseller si la Conselleria d'Agricultura ha fet qualche cosa o la té prevista fer en aquest sentit.

Un altre dels grans problemes per a nosaltres és el problema de la comercialització. El 80% de la producció a Mallorca, i més o manco també a Menorca, s'està comercialitzant a través d'una indústria, que ara darrerament, a darrera hora m'he assabentat també que una altra de les que recollia llet, Blahi, ahir horabaixa va fer un Consell d'Administració i va decidir interrompre la seva producció, no sé si el Conseller ho sabrà, si m'ho confirmarà o no; són notícies no confirmades però m'ho han dit no fa massa temps, es deixen 50 treballadors que encara no han cobrat el mes passat, Déu sap quan cobraran, amb un important deute a la Seguretat Social i que el darrer balanç tirà uns 50 milions de pessetes de pèrdua. No m'ho han confirmat certament però són unes darreres notícies que m'han donat no fa massa temps, escassament fa mitja hora, per ésser exactes.

Aleshores, l'altra empresa, que era AGAMA, que ve arrossegant una crisi de fa bastant de temps, que s'agreuja darrerament i arriba al punt de deure quantitats molt importants, als pagesos uns 350 milions de pessetes i a altres entitats bancàries quantitats més importants. Està en aquests moments en suspensió de pagaments i ha fet una regulació de treball de 47 treballadors fa escassament un mes, i surt a les pàgines dels diaris des de fa més d'un any i, a vegades, amb declaracions contradictòries importants entre els membres del Govern, per això, jo també deman al Conseller d'Agricultura quina intervenció ha tengut el Govern en tota aquesta situació? Quines

accions ha pres o pensa prendre per resoldre aquesta crisi d'AGAMA? Creu que la regulació de treball que s'ha fet serà suficient? Era necessari crear SEMILLA per comprar les accions a en Vallades i March i dur aquesta situació per aixecar la suspensió de pagaments?

Un altre inconvenient que per a nosaltres té el sector és l'envelliment progressiu dels pagesos. Creiem que la falta, en la mesura del possible i per aclarir un poc l'horitzó, perquè els joves puguin il·lusionar-se de nou creant agrupacions o cooperatives a més dels sistemes familiars tradicionals. Per això, jo li deman si vostè considera que el sector vacum és un sector estratègic dins el sector primari de les Balears? Creu que podem donar un poc d'esperança als ramaders? Cobraran el deute que tenen? Si vostè ens confirma totes aquestes coses, si vostè creu que la crisi del sector lleter, a curt o a mitjan termini, té solució o té una llum per donar als ramaders, cregui, i no ho dubti Sr. Conseller, que comptarà amb tot el meu suport i, sincerament també, crec que amb el del meu grup. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL CONSELLER D'AGRICULTURA (Pere J. Morey i Ballester):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo voldria dir en primer lloc que em sap greu que la mecànica parlamentària ens hagi duit a haver de parlar del tema del sector lleter per la via de la interpretació perquè, sincerament crec que el millor, sense rebutjar naturalment aquest canal, hagués estat tenir la possibilitat abans en comissió d'haver realitzat la compareixença que s'ha demanat per part de la Conselleria d'Agricultura i del Conseller per tal que tots els grups parlamentaris coneguessin unes dades bàsiques i uns elements bàsics sobre la realitat del sector a fi i efecte després, posteriorment, si s'hagués volgut per la via de la interpel·lació ja parlar de temes més concrets; però, crec que tendrem ocasió de tornar-ne a parlar en comissió i se'm donarà ocasió d'estendre'm més del que ara em podria estendre sobre la necessitat d'una reordenació del sector lacti.

L'interpel·lant ha donat unes dades que en línies generals són exactes però a les quals jo voldria afegir alguna cosa més. La crisi del sector lacti, encara que a nosaltres per la nostra realitat concreta ens pugui parèixer que som els únics que tenim aquesta crisi, malauradament és una crisi generalitzada, si fos solament nostra, podríem dir, bé, resolent el problema d'AGAMA, o resolent el problema de COINGA, o resolent el problema de les indústries, o cercant nous sistemes de comercialització solventarem el problema i podrem arribar a tornar estar en una situació de rendibilitat pareguda a la que teníem al final dels anys 80.

Malauradament no és així, la crisi del sector lacti és una crisi generalitzada, no sols dins l'Estat espanyol sinó dins tota la Comunitat Econòmica Europea i és una crisi que té dues vessants, una d'elles ve com a conseqüència dels baixos preus de remuneració als ramaders que, al mateix temps, Són conseqüència d'excedents al mercat, superproducció lletera; al

mercant hi ha una superproducció i per consegüent els preus baixen per un costat i, per l'altre per un inadequat finançament de les indústries que han de tractar, manipular i transformar aquesta llet.

Jo els voldria assenyalar, primer de tot, que crec que per a un plantejament correcte del problema primer hem de veure com l'Estat espanyol, com el Govern de l'Administració central, com el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació veuen el problema de la crisi de la llet a Espanya, quines són les seves línies directrius per plantejar una reordenació i com nosaltres ens encaixam en tot aquest context perquè, ens agradi o no, nosaltres no som una illa en aquest sentit dins la problemàtica general de l'Estat espanyol i àdhuc de la Comunitat Europea.

La primera qüestió a tractar és la pròpia normativa comunitària respecte de la producció lletera, normativa que com saben tots vostès és una normativa restrictiva. Per evitar el continuat augment de la producció la Comunitat Econòmica Europea va establir l'any 1984 un sistema de quotes de producció de forma tal que cada estat membre té assignada una quota global que distribueix entre els ramaders titulars d'una explotació làctia una denominada quantitat de referència que pot considerar-se com un dret a produir aquesta quantitat.

Aquesta quota se subdivideix en dos. La part més important correspon a la llet dels ramaders que la venen a les indústries làcties i que és perfectament controlable a través d'aquestes indústries i una altra part, que té una menor quantia, que és que els ramaders venen directament, com llet del dia, etc.; aquesta segona quota, evidentment, resulta molt més problemàtica quant al seu control.

Cada ramader que vengui a la indústria un volum de llet superior a la seva quantitat de referència resulta penalitzat i ha de pagar pel seu excés de producció una taxa de corresponsabilitat suplementària que dins el sector es coneix com la supertaxa. Es coneix com la supertaxa per distingir-la de la taxa de corresponsabilitat que paguen tots els ramaders excepte en el cas de les Illes Balears a Menorca, Serra de Tramuntana, Campos i Ses Salines; i han de pagar aquesta supertaxa com a participació solidària per col·laborar al finançament de les despeses quantiosíssimes que el sector lacti origina al pressupost comunitari.

La quota global que fou assignada a cada estat membre correspon al nivell de producció de l'any 1981 excepte per a Itàlia i per a Irlanda on es va prendre com a referència l'any 1983. Aquest nivell de producció es va incrementar un 1% i l'abril del 1986 les quotes foren reduïdes a tota la Comunitat un 3%, posteriorment es va ampliar aquesta disminució en un 8'5% i per a la campanya actual, per a la campanya 1991-1992 les quotes es reduiran una altra vegada un 2% i es preveu que amb la reforma de la política agrària comuna hi haurà una nova reducció d'un altre 4%.

Aquestes reduccions s'aconsegueixen mitjançant la compra de quotes per part de l'estat membre als ramaders que, en contra de vendre aquesta quota, perceben una indemnització que varia d'uns estats a uns altres, és una indemnització, en definitiva, per l'abandonament definitiu de la producció lletera.

Aquest mateix sistema de compra de quotes es pot utilitzar per reestructurar la producció mitjançant la distribució de quotes comprades a altres ramaders amb l'objecte que les seves explotacions puguin arribar a dimensions rendibles. Aquesta és la situació a nivell europeu de les quotes.

La quota global assignada a Espanya, en l'acte d'adhesió, fou de 5.400.000 tones, dels quals 4.650.000 tones foren per la venda a indústries i 750.000 tones per a la venda directa. Amb les reduccions successives que hi ha hagut, la cota actual d'Espanya està al voltant el 5.078.000 tones. Això és el signat per Espanya al Tractat d'Adhesió.

A Espanya les quantitats de referència de cada ramader s'establien en base a la producció que varen tenir l'any 1985, que es pren com a any de referència; per això, mitjançant el Reial Decret 2466/86 es va sol·licitar la corresponent declaració a tots els ramaders de les vendes efectuades a les indústries l'esmentat any.

Se m'encén la llum groga i he començat per les quotes, jo no sé quan arribi a AGAMA que és el que se m'encendrà. En definitiva, el que planteja el Ministeri i les actuacions que té previstes són, en primer lloc demanar a la Comunitat Econòmica Europea un augment a l'alça de la quota espanyola; segon, regular a nivell de l'Estat espanyol la compra, venda i lloguer de quotes, i aquí hem de dir que la política nostra seria demanar al Ministeri, i així ho hem fet, poder intervenir com a subjecte comprador de quotes, per tal de fer un banc de quotes regional i poder compensar el desfasament que ha assenyalat l'interpel·lant entre Mallorca i Menorca.

Quin és el futur de la indústria lletera? Només n'hi ha un sota el meu punt de vista, encara que sigui simplistament per evitar el llum vermell: reduir substancialment el número d'animals, incrementar substancialment la producció per animal, els costos fixos per animal, tant si produeix 1500 litres com si en produeixen 8000, són els mateixos i la rendibilitat és menor, i per consegüent hem d'aprofundir en el tema de la millora genètica, aprofundir en el tema de la disminució de costos en l'alimentació, muntar, d'una vegada per totes, el laboratori interprofessional lleter perquè en el tema de preus no hi podrem entrar mai, lluitar contra les malalties directament relacionades amb la producció com pot esser la mamitis i, en definitiva, augmentar el nombre d'animals per explotació.

Quant a les quotes, igual que a nivell comunitari, ha de servir per fer una reestructuració del sector de tal forma que ajudem als qui produeixen menys de 60.000 Kgs. en l'any de llet, com saben tots vostès la quota es mesura en Kgs. i no en litres; se'ls ha d'ajudar, o bé a ajuntar-se per fer el que ha assenyalat l'interpel·lant, sistemes de gestió en comú, o bé se'ls ha d'ajudar a desaparèixer perquè de cap manera els preus de mercat no els podran garantir una supervivència econòmica i la seva viabilitat és nul·la.

Això representa tota una reestructuració del sector que s'hauria de fer mitjançant aquestes quotes regionalitzades per la qual cosa jo deman a tots els grups d'aquesta Cambra que donin suport al Govern en la seva petició d'una regionalització de facto que no *de iure* perquè se perfectament que *de iure* no es pot fer però si de facto a una regionalització de les quotes perquè l'interpel·lant diu "en principi a Mallorca no hauria

problemes", si miram els números generals no, però és que resulta que en aquests moments les vaqueries que tenen més possibilitats de supervivència són les que no tenen quota o els en falta, o són joves que s'han incorporat fa poc temps a l'explotació agrària i no tenen quotes i, de qualque manera, els haurem de solucionar aquest problema.

Dues paraules simplement per acabar, Sr. President. AGAMA, el Govern va actuar dia 9 de maig in extremis per salvar un crac immediat que s'hagués produït pel qual no teníem alternativa per poder dur la producció lletera i per això va intervenir el Govern a través de SEMILLA.

En una compareixença jo em comprometo a explicar tots els detalls de l'operació però els puc ben assegurar que quan vàrem emprar SEMILLA com a instrument és perquè físicament no havia altra alternativa, ni temps per poder fer altra cosa. En segon lloc, SEMILLA no ha comprat les accions d'AGAMA, SEMILLA té una opció de compra sobre les accions d'OPHILATA que és en aquest moment el major accionista d'AGAMA. Sobre les perspectives nosaltres estam raonablement esperançats que es podrà aixecar la suspensió de pagaments d'AGAMA en la data que el jutge ha fixat per a la reunió de creditors.

EL SR. PRESIDENT:

Li preg que vagi acabant Sr. Conseller, que ha superat el temps molt àmpliament.

EL CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. I acab. El tema de BLAHI és insostenible com empresa donat el seu balanç auditat, li estan cercant formes i maneres, ara també hem d'aclarir que els 130 productors lleterers que duïen la llet a AGAMA tenen resolta, cosa que no tenien resolta els productors d'AGAMA, la seva recollida i que se'ls pagui cada mes perquè la podran dur a AGAMA.

El tema laboral és un tema que escapa una miqueta i jo preg que comprenguin els Srs. Diputats que amb el temps que he tengut difícilment puc enfocar aquest tema d'una altra manera de com ho he fet. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Ha estat una llàstima que el Sr. Conseller no hagi pogut continuar amb la seva intervenció per falta de temps i també ha estat una llàstima que hagi centrat fonamentalment la seva intervenció de la interpel·lació quan realment era molt interessant conèixer avui quin era el tema de fons, que hi ha en tota la matèria fonamentalment de la comercialització, que quasi no s'ha pogut aclarir aquí.

Jo crec que és d'agrair que el Sr. Conseller d'Agricultura hagi anunciat que farà una compareixença per donar explicacions àmpliament d'aquest tema de la comercialització.

Deia que s'ha centrat fonamentalment en el tema dels preus i en el tema de les quotes que, ha dit, afecta fonamentalment tota Europa i afecta també l'Estat espanyol, jo crec que a l'Estat espanyol i, en el nostre cas, ens afecta més greument que la resta d'Europa i açò, evidentment, no és imputable a la política que s'hagi pogut dur des d'aquí sinó que és imputable, fonamentalment, a la negociació que es va fer en el seu dia en el si de la Comunitat Econòmica Europea, negociació que amb el temps s'ha vist que no va esser prou positiva sinó, jo diria, que bastant negativa.

Evidentment, per part del nostre grup, no hi ha cap inconvenient per donar suport a aquesta regionalització de les quotes, creiem que açò és importantíssim, que es pugui dur a terme, que es pugui fer i evidentment hi haurà el nostre suport per demanar aquesta regionalització al seu moment. Ara bé, el que ens hagués agradat aquí és que s'hagués centrat la discussió en un tema, que crec que ens preocupa a tots i fonamentalment preocupa tot el sector, els treballadors, els ramaders, que és el de la comercialització que ha duit com conseqüència d'aquesta crisi del sector lacti la quasi, o ha estat a punt en un moment determinat, desaparició de la principal empresa comercialitzadora que era AGAMA, aquí, a Mallorca, està en una situació molt difícil COINGA, a Menorca i avui se'ns parla també que altres empreses lleteres, que ja ho sabem, com és el cas de BLAHI, també es troben en aquesta difícil situació.

El que més ens preocupa d'aquesta situació és que els grans sacrificats hagin estat els treballadors per una banda, i s'hagi hagut de recórrer a una regulació d'aquests, s'hagi hagut també de mantenir un deute important amb els ramaders, deute que no ha estat encara satisfet i, sembla esser que havia uns compromisos en uns terminis que encara, evidentment, no s'han complert però que ens preocupa que dins aquests terminis no es puguin complir els compromisos que hi havia per part del Govern quant a donar sortida a aquesta situació; és cert que d'una forma urgent es va haver de fer a través de l'empresa SEMILLA S.A, aquesta no adquisició d'accions sinó aquesta opció de compra, m'apunta el Sr. Conseller, certament, però el que ens preocupa és que darrera de tot açò hi pogués haver, perquè ja hi ha hagut declaracions en aquest sentit, hi ha hagut informacions, que una vegada que aquesta situació millori, després d'haver cercat l'esforç de tots els implicats, es pugui produir, darrera de tot açò, la venda a tercers d'aquestes empreses comercialitzadores, com sembla que ja s'ha començat a anunciar que podria donar-se el cas que es vengués AGAMA una vegada comencés a superar aquesta situació de crisi.

Nosaltres, ens creguin, estam totalment d'acord amb les mesures que s'anuncien per donar sortida a aquesta crisi però creiem que el Govern no ha tingut, tal vegada, més remei que fer el que ha fet fins ara però que ens hagués agradat que en totes aquestes operacions que s'han fet hi hagués hagut més transparència, hi hagués hagut més claredat de cara als implicats, que són els treballadors, que són els ramaders i també a l'opinió pública.

Com he dit al principi, cap problema per donar suport a la racionalització i esperem que realment dins els terminis que hi ha previstos es pugui donar una certa solució al problema. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. D'entre tots els subsectors agraris qui té en aquests moments una problemàtica més específica i de més difícil solució és possiblement el sector lleter. Un sector amb una crisi generalitzada com reconeixia fa uns moments el mateix Conseller, estam, per tant, davant una interessantíssima interpel·lació i crec que molt oportuna.

Recentment es publicaven dades estadístiques referides a la Comunitat Econòmica Europea amb xifres tan alarmants com que la major partida de les despeses del FEOGA Garantia l'any 1989 es destinaven al suport de mercats de llet amb un 18'72% dels esmentats fons. Un percentatge que contemplat fredament i de forma aïllada pot no dir-nos res però quan afegim que del conjunt de despeses del FEOGA, el referit a aquest any 1989, el 94'8% va correspondre a la Secció de Garantia i sols el 5'2% a la d'Orientació, l'alarma es torna més consistent i molt més encara si consideram que per l'any 1990 les despeses del FEOGA Garantia puguen la increïble quantitat de 3'5 bilions de pessetes.

He volgut entrar en aquest debat partint precisament del prisma comunitari perquè si una cosa està ben clara, referida al sector lleter, és que qualsevol política vendrà supercondicionada per la reforma de la PAC actualment en discussió.

Dues qüestions són vitals quan parlem de la política referida al sector lleter i una és conseqüència de l'altra; la política de la Comunitat Econòmica Europea tendirà com sigui a reduir excedents lactis i, per suposat, a capgirar aquesta relació entre FEOGA Garantia i FEOGA Orientació que, com deia fa un moment, s'està en un 94'8% contra un 5'2% respectivament, i ho farà perquè els excedents tendeixen a créixer com ho demostra el fet que mentre el volum de la producció agrària va créixer anualment un 2% entre l'any 1973 i el 1988 el creixement de la demanda interior sols fou d'un 0'5% anual a tota Europa. Disminuirà, per tant, la incidència de la Comunitat Europea en matèria de política de mercats, almenys pressupostàriament, i açò tindrà com a conseqüència una major lluita per col·locar els productes lactis que sobren i lògicament una competència brutal per part dels productors, capaços d'aconseguir uns preus cada dia més baixos per litre de llet.

Si pensam endemés que la tendència que ha marcat els darrers anys la distribució d'aquests 3'5 bilions de pessetes del FEOGA Garantia ha estat, i açò és una cosa molt seriosa, afavorir essencialment les grans explotacions lleteres per damunt de les petites i els estats més rics i més productors per damunt dels petits, de tal manera que la pròpia Comunitat Europea reconeix ara que el 80% dels ajuts es concentren sols en el 20% de les explotacions i que mentre Holanda, França i Alemanya que representen el 30% de la població activa agrària

se'n duen un 53% dels recursos del FEOGA Garantia, Espanya, Itàlia i Portugal, amb un 60% de la població activa, sols excedeixen en el 25% dels Fons Comunitaris.

Si tenim en compte que aquesta tendència es mantindrà, amb correccions però ho farà per la capacitat dels sectors actualment més beneficiats en mantenir la seva situació, arribarem a la conclusió que el futur del sector lleter a les nostres illes depèn essencialment de la capacitat de les ramaderies illenques de produir amb preus competitius i d'esser capaços de transformar i comercialitzar de forma correcta.

També és cert que amb un altre factor afegit que hem de considerar amb tota la seva importància potencial, l'existència o no d'una política de rendes impulsades per part de l'administració.

La qüestió es pot plantejar, per tant, ben clarament, podem continuar produint llet a les Illes Balears amb condicions de competir amb la que ve i vindrà de fora? Què costa produir un litre de llet? És possible abaratir aquest cost? Pot tenir alguna incidència la política que s'impulsi des de l'Administració en aquesta qüestió? Jo pens sincerament que sí. No sé si hi ha ningú capaç de dir avui quin és el cost mitjà per produir un litre de llet a les nostres illes i realment és complex, però, quan partim de la realitat de sistemes de producció tan diversos; evidentment, no costa el mateix un litre de llet produït a una granja amb dues-centes vaques, amb una producció mitjana de 7000 litres de llet de vaca per any, alimentades per ordinador, on no es tira un quilo de grana, on els complementos alimentaris són els que realment necessita la vaca, on s'han superat problemes de mamitis, malgrocs, barbs, on cada inseminació respon a una planificació que vulgui corregir els defectes de la mare que el cost d'una granja amb 18 vaques i una mitjana de 3500 litres, a les que cada any detectam nous casos de mamitis mal tractats, on l'alimentació depèn del farratge que tinguem, i no rallarem de complementos, ni de maneig i que quan s'insemina es fa amb el semen del toro del que més propaganda s'ha fet o del que s'ha subvencionat per part de la Conselleria.

El que sí podem afirmar, sense cap por a equivocar-nos, és que el cos mitjà de producció podria baixar i, en el 80% dels casos, aquesta baixada podria ésser vital per fer o no rendible l'explotació, perquè el que sí sabem és que enguany, a Menorca per exemple, es paga el litre de llet a 36 pessetes més 2 per bacteriologia més prima de qualitat, greix i proteïna, i que a Mallorca es paga més barat encara, i que d'aquí a pocs dies es produirà, en el cas de Menorca, una baixada important que pot voltar les tres o quatre pessetes per litre, i per tant afectarà molt negativament les granges a llocs de Menorca.

Els preus són baixos i es necessita produir d'acord amb ells per a sobreviure, la clau està en l'augment de la productivitat i açò, evidentment, no és descobrir Amèrica. Com? Racionalitzant processos de producció i adequant la producció a les possibilitats reals de cada explotació. És evident que no s'ha de produir el que es vol sinó el que es pot i endemés el que després s'ha de poder vendre, no més, i aquí sí que l'Administració pot jugar un paper fonamental quant a experimentació, divulgació i formació.

Pel futur més immediat tenim necessitat d'empresaris ramaders i no de simples pastors, empresaris que aprenguin a analitzar si és o no rendible la seva empresa i per què, que començant per l'explotació de la terra aprenguin a economitjar recursos, a abonar i no tirar adob, a segar quan és hora per no perdre qualitat del farratge i a substituir la pastura per a la recollida del farratge, entendre que una vaca, quan és de qualitat, s'ha d'alimentar com necessita i no segons el menjar que en cada moment es té, que, de vegades, i aquí dissent d'allò que deia el Conseller, una vaca més productora necessita uns elements més sofisticats i un maneig i unes condicions d'establulació que fan que a la llarga surti més cara i poc rendible que una que produeix manco però que està més adaptada al medi en el qual haurà de viure i produir, que gastar en prevenció sanitària és tan productiu com sembrar més o tenir més vaques, una vaca amb mamitis pot perdre un 25% de la producció i és encara molt freqüent aquesta malaltia de fàcil tractament i encara més fàcil prevenció.

I açò és essencialment responsabilitat de l'Administració, millorar els canals de comunicació amb el pagès, informar-lo degudament, en el moment en què estar informat és vital per prendre decisions correctes; conscienciat tot el sector de la gravetat d'una situació, una realitat cruel que dubto que el sector conegui actualment.

I si partim del fet incontestable que la producció làctia, abans d'esser comercialitzada necessita ésser tractada industrialment, i acab Sr. President, la problemàtica de les indústries lleteres ja mereix per si sol un tractament diferenciat, de tan complex com resulta. Indústries mancades d'inversió quan aquesta és vital per respondre a les exigències de modernització i les que han invertit estan endeutades fins a límits increïbles i ofegades per les despeses financeres mentre l'Administració, quina política industrial impulsa? Tancarà AGAMA?, tancarà COINGA? És conscient el Govern que estam al principi d'un enderrossall que pot ésser inaturable si no s'atura de forma contundent?

Davant una competència cada dia més dura i implacable les empreses agro-alimentàries i les lleteres concretament, necessiten unificar esforços, sumar debilitats per aconseguir organitzacions més racionals i més fortes per jugar amb els mateixos elements amb que juguen els nostres competidors. Creu el Govern que té cap sentit que la comercialització del formatge d'una sola illa, la de Menorca, es faci a través de 13 empreses?, per tal d'unificar esforços i cercar una única comercialitzadora quan parlem sols de 2500 Kgs. de formatge, fa rialles, i així no es pot afrontar la conquesta del mercat d'Europa, així no podem ésser més, hem de preocupar-nos per resistir l'ofensiva dels competidors que ja són aquí a conquerir els mercats que ara tenim nosaltres: quatre lleteres.

Ens hem tapat els ulls de l'any 1987 fins ara pensant que mai no s'aplicarien però "qui de Déu fuig debades corre", són aquí i no sabem con en sortirem i els nostres pagesos continuen estant desinformats al respecte, i queden tantes preguntes sense resposta que la inseguretat que es provoca és un altre factor distorsionador del sector, i tant se val que aconseguíssim la regionalització de la que parlava el Conseller i li contestava, estant d'acord, l'interpel·lant. Ho veig realment difícil, no és la política del Govern espanyol, no és la política de la Comunitat

Europea ni *de facto* ni *de iure*, de cap de les dues maneres, està en contra de les polítiques que en aquest moment es plantegen.

A continuació, i acab definitivament, Sr. President, si el baix nivell organitzatiu del sector, d'un sector en el qual el més del 50% té més de 50 anys i és major de 55 anys, també pesa negativament, i l'Administració, que hauria d'incentivar la tendència contrària no té una actitud prou decidida en aquest sentit.

Agafarem el tren d'Europa a temps? Des del convenciment que hauran de canviar moltes coses per modernitzar el camp i fer-lo rendible; que concretament el sector lleter necessita d'un esforç important i urgent i que aquest sols serà ficat si juntam l'actuació del sector amb una actitud dinamitzadora, incentivadora de l'Administració, creiem sincerament que el govern de la nostra comunitat hauria de provocar el necessari debat que dugués a la reflexió col·lectiva d'uns problemes que sols des d'actituds col·lectives, conjuntes, es pot afrontar, ara per ara el Govern no ho fa i estic convençut que si ho intentàs hauria de trobar el suport de tots els grups d'aquesta Cambra perquè tots, ho pot ben creure el Conseller, estam preocupats per un present difícil i no veiem que el futur pugui ésser massa més optimista.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per fixar la posició per part del Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Diputat Sr. Mesquida i Galmés.

EL SR. MESQUIDA I GALMÉS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Per fixar la posició quant a la política lletera que dur el Govern de la nostra comunitat, seré molt breu perquè supòs que vendrà la subsegüent moció i si no, la compareixença que ens ha anunciat el Conseller per a les properes setmanes davant la comissió per tal d'informar-nos de tots els temes que fan referència, sobretot, a la comercialització de la llet dins la nostra comunitat que és el problema que preocupa tots els productors d'aquest sector primari, que és el sector productor de llet.

El nostre grup és totalment conscient de la gravetat de la crisi de la producció lletera que afecta tota Europa, crisi generalitzada, com molt bé ha dit el Conseller, però jo crec que aquí, a Mallorca concretament, ens en temem més perquè sempre dins ca nostra ens en temem més de lo nostro, dins ca nostra consideram que és molt més greu perquè hi ha el tema dels preus, que crec que no els podem tocar perquè el preu de cost de la producció de llet a Mallorca és molt superior al preu de cost de la producció de llet a altres parts d'Espanya perquè aquí l'aigua és fonda, l'hem de traure i regar els nostres farratges ens produeix una despesa que a altres comunitats no s'hi produeix; per tant, en els preus no entrarem perquè jo crec que aquí, a Mallorca, els preus són excessivament baixos pel cost de la producció pel litre de llet.

Però bé, a pesar que aquí tenim una cabanya ben sanejada, una cabanya d'alt pedigree, tenim el problema, i la crisi ens afecta com afecta tota Europa però jo crec que, la política que dur el Govern de la Comunitat Autònoma per altra part gaire cosa pot fer perquè és una política incardinada dins la política

de la Comunitat Econòmica Europea, les línies mestres que ha traçades avui aquí el Conseller, jo crec que ha donat en el clau que és reduir el nombre d'animals, millorar la seva genètica i també la seva sanitat evitant aquestes malalties com és la mamitis que afecten la producció lletera.

Jo crec que això és la pedra fonamental, endemés juntament amb aconseguir la regionalització de les quotes crec que si el Govern de la Comunitat Autònoma és capaç d'aplicar aquests principis i és capaç, o som capaços tots, amb el suport de tots, d'aconseguir la regionalització d'aquestes quotes que, clar, hi ha moltes quotes de gent que ha abandonat la producció lletera i es poden redistribuir amb aquests joves nous dedicats a explotacions agràries amb animals millors, amb animals més productors, jo crec que per aquí van els trets, i crec que la política del Govern de la Comunitat Autònoma és encertada sota aquest punt de vista; per tant, el nostre grup dóna suport a la política del Govern de la nostra comunitat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mesquida. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Ferrà Capllonch.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Començaré pel darrer i pel darrer del Sr. Conseller d'Agricultura, que m'alegro moltíssim que el tancament de BLAHI l'absorbeixi AGAMA, esper que això sigui així i que no tinguin cap tipus de problemes els cent trenta o cent quaranta que lliuraven la llet a BLAHI i que ara la hi puguin dur sense cap problema.

Fa uns dies he estat a una sèrie de finques, de finques de Mallorca, finques amb 51 vaques, amb aparceria d'amitgers, li paguen el litre de llet a 32 pessetes més dues de refrigeració més 1'74 per litre de greix menys 968 d'extract sec, no he tret el percentatge a quant surt, la taxa de corresponsabilitat 7.966, el 4% d'IVA, total, que ha cobrat 433.223 pessetes, total per litre de llet 34'87; i a un altre li surt el preu a 35 justes. Sr. Conseller, crec que amb aquests preus els pagesos no poden funcionar.

Crec que fa vuit anys que el Govern de la Comunitat Autònoma té competències, crec que podria haver intentat abaratir el cost de producció i, tal vegada, formar una taula reguladora de preus, dic jo, encara que no soc molt expert en aquesta matèria però per assegurar uns preus una mica més competitiu perquè així no crec que es pugui continuar.

Crec que hi ha un principi fet per uns equips tècnics i de gestió i que la seva missió estava destinada a assessorar, no sé exactament, els pagesos, o almenys per abaratir o per ajudar-los a abaratir el cost de producció, no sé que s'ha fet en aquest aspecte.

De tota la resta vostè s'ha referit pràcticament en tota la seva intervenció a la política europea però com jo li he repetit nosaltres també tenim competències aquí i crec que hauríem de veure en els pressuposts de la Comunitat Autònoma si han fet tot el que cal perquè el pagès tingués uns preus de referència i tingués una solució a la seva problemàtica.

Llavors, una cosa que em preocupava i li he demanat, tampoc no hi ha fet cap referència, és a veure si tenen cap possibilitat els pagesos de cobrar el deute que té contret AGAMA amb ells. Jo no tenc res més a dir-li, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de contrarèplica té la paraula el representant del Govern per un temps de 5 minuts.

EL CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. He manifestat al principi que la mecànica parlamentària ens impedeix tenir temps i poder aprofundir en un tema que, a mi em sabia molt de greu perquè és de tal magnitud i de tal gravetat, quedàs simplement en el tràmit d'una interpel·lació amb unes mocions subsegüents, perquè crec que el tema és molt important, molt transcendent, afecta el 40%, directament o indirectament, de la renda agrària de les Balears i per consegüent jo demanaria a la Mesa o a la Presidència o als organismes parlamentaris que correspongués que, per favor, em convocassin la compareixença que ja he demanat sobre aquest tema abans del termini reglamentari per presentar les mocions a aquesta interpel·lació per tal que les mocions fossin més ajustades a unes dades que jo tenc moltíssimes ganes de poder-los presentar i debatre amb vostès, cosa que vostès han suggerit, com són per exemple els estudis que hem fet de cost d'exploració d'una vaqueria de 50 vaques, de 100 vaques, de 150 vaques, com varia el cost en funció de qualitat genètica, en funció de l'ús de subproductes d'alimentació, en funció d'una sèrie de coses que en aquest ple, realment, no és el lloc per poder-les presentar.

Només una paraula, nosaltres no hem posat una taula reguladora de preus ni la posarem, ni el Ministeri posarà una taula reguladora de preus ni la posarà mai, el Ministeri s'ha negat i ens ha demanat per favor a totes les comunitats autònomes que no intervenguéssim per res en els preus de mercat, que fóssim estrictament escrupolosos amb la llibertat de mercat, no crec que m'hagi volgut dir, l'interpel·lant, que nosaltres qualche dia puguem tenir competències sobre preus, ni tampoc no crec que m'hagi volgut dir que el camí és anar fent empreses públiques a mesura que ens van fallint les altres privades perquè estaríem fent el contrari del que està fent l'INI, jo crec que amb molt bon criteri, i amb la política del Sr. Aranzadi, amb la qual personalment, estic molt d'acord.

És a dir, jo demanaria que ajornassin l'elaboració de mocions per poder tenir l'ocasió d'exposar a tots els grups parlamentaris amb més detall quina és la realitat, que pel que em sembla de les intervencions no es coneix amb tota la seva amplitud, i jo, almenys, tenc més dades que les que he pogut aportar; això abans de poder presentar les mocions subsegüents perquè el que a nosaltres ens interessa és que en aquest tema, els grups parlamentaris siguin perfectament conscients del que ve i d'on som, i per això és necessari, absolutament necessari, prendre una política en la qual hi hagi un grau de consens important perquè els sacrificis també hauran d'esser importants. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam al punt següent de l'Ordre del Dia que són les proposicions no de llei. La primera és la presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre el Projecte de Llei del Servei Militar aprovat pel Govern de l'Estat. Té la paraula pel Grup proposant el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, Srs. i Srs. Diputats. Tot i que l'atenció política espanyola està centrada avui en l'anomenada "Llei Corcuera" o Llei de Seguretat Ciutadana, atacada des de tots els sectors pel que representa de retall i restriccions al dret de la inviolabilitat del domicili sense manament judicial, el dret de manifestació, i encobertament, també al dret de vaga assenta les bases d'un autoritarisme de nou encuny en nom de la democràcia i dels vots; malgrat, idò, la transcendència d'aquesta llei un altre projecte de llei es veu avui en el Congrés de Diputats, és una casualitat no volguda pel nostre grup perquè record que aquesta proposició no de llei va esser registrada en el Parlament dia 1 d'agost, i és el Projecte de Llei Orgànica del Servei Militar el que ocupa aquesta instància que nosaltres proposam que faci el Parlament de les Illes Balears en el Congrés de Diputats i a les Corts Generals.

Aquest projecte, en el nostre entendre, ha nascut viciat per l'error de confondre la noció àmplia de defensa amb la més restringida de defensa militar. La Constitució parla de la defensa d'Espanya com un dret i un deure de tots els ciutadans, i açò implica, segons el Govern, el caràcter obligatori del servei militar però els qui pretenem sortir-nos de les lògiques marcades per presumptes raons d'estat entenem que és raonable que no només, ni sobretot, la defensa dels interessos nacionals -si us plau aquí agafau la paraula nacional en abstracte, és a dir, no rall de cap nació en concret-, aquesta defensa dels interessos nacionals es pot concebre mitjançant no només el servei d'armes; s'està, en el nostre entendre, sobremilitaritzant el concepte de defensa nacional no només a l'Estat espanyol, perquè no hem d'oblidar que la doctrina militaritzada de la defensa nacional pot dur en últim terme a les aberracions que els exèrcits han comès a la URSS, a Iugoslàvia, a alguns països llatinoamericans on, precisament, per temps, aquesta doctrina va assolir els seus límits més monstruosos.

El propi país es defensa des de l'eficàcia de les seves institucions, amb l'ús correcte dels recursos propis, des de l'exercici personal que té cada ciutadà en el seu lloc de treball, si és que en té, de lloc de treball; també es fa amb una defensa militar, naturalment, ens estam referint a una idea de defensa lligada a una cultura de la pau, tothom defensa el seu país desenvolupant les responsabilitats personals i col·lectives, fent-lo més fort i sòlid, manco vulnerable a la desmoralització produïda per la ineficàcia, la injustícia, la corrupció, les espifiades i el malbaratament de recursos limitats; el Rei i tot acaba de proclamar a l'Assemblea General de les Nacions Unides que el deteriorament ecològic de la natura és el principal repte a què ha de fer front la humanitat, recorda d'aquesta manera que la defensa té components que no passen per la qüestió militar i que exigeixen una peremptòria atenció del conjunt de les nacions, topa però, aquesta concepció, encara més, amb el concepte militaritzat que de la defensa es té des de les esferes de poder; tanmateix, nosaltres no som tan ingenus de

creure que la defensa militar no continuï tenint especial importància, en temps de pau com a element dissuasori front possibles enemics i en temps de guerra desenvolupant activitats més compromeses i peculiars: activitats de combat.

Pretendre que sigui precisament aquesta defensa però, la que hagi d'anar a càrrec dels joves ciutadans, aprenents forçosos de la guerra, que en la seva gran majoria no se senten gens motivats per tal funció, a no esser que siguin "rambos", que també n'hi ha, és una altra equivocació d'aquest projecte de llei.

Si el Director General de Servei militar afirma amb contundència que l'exèrcit professional és impossible, que ho demostrï i que ho digui, tot seguit que digui que davant aquesta limitació no hi queda altre remei que continuar utilitzant els procediments decimonònics per nodrir les files de l'exèrcit a través de la recluta i de les lleves però que no ens engani dient que aquesta llei, si s'aprova, seria una cosa moderna i innovadora, perquè no és açò ni és així.

És cert que en línies generals s'han intentat fer compatibles determinats conceptes i interessos fortament arrelats en l'àmbit casernari -he dit casernari i no cavernari, de caserna, no de caverna-, però amb la contestació social a l'actual model de "mili", humanitzant i racionalitzant les condicions de les seves prestacions. Hi ha hagut qui han tingut experiències més o menys negatives; altres, Sr. President, -ara no hi és el Sr. President, però no ha tingut la desgràcia o la dura prova de passar per determinades casernes-, i tenim constància des del patològic sadisme de les quintades al nombre preocupant d'accidents mortals que es donen en el si de les casernes, tota una violència estructural, una cultura de la violència i la submissió front a la pèrdua de dignitat humana han estat tristes constants de la tristament famosa "mili" on, com ens recordava i ho record encara dins els murals que hi havia a la bateria de costa, allà on jo vaig fer aquest servei, uns versos de Calderón de la Barca: *Aquí la más principal hazaña es obedecer y el motín como ha de ser es ni pedir ni rehusar*. És a dir, la insubmissió no, la submissió irracional com a instrument pedagògic per imposar disciplina.

Idò, ja és hora que els drets humans, personals i constitucionals, entrin dins l'exèrcit, fins i tot la UNAF, Unió de Asociaciones Familiares, ha demanat la supressió del servei militar l'altre dia, dia 6 d'aquest mes ho deia, com a mitjà d'incitació a comportaments violents. Per molts diversos motius s'oposen també a aquesta llei, no solament la UNAP, el Moviment d'Objectors, els àcrates, els "passotes", que per cert, "passotes" que no passen del tema perquè els volen fer passar per la sendera, marcant el pas un, dos, un, dos, sinó també s'han manifestat en contra els joves dels Consells de la Joventut, els enquadrats en organitzacions polítiques, que són pocs, però que van des del Partit Popular al CDS, Convergència i Unió, etc., fins al PSM, Esquerra Unida, i en part, també, les Joventuts Socialistes, cal dir-ho tot.

Si no es canvia la nova llei, en primer lloc ja es preveu que els soldats hagin d'anar fora de les fronteres de l'Estat en missions que obliguin a assumir *solidariamente las exigencias de la defensa de España y del mantenimiento de la paz y seguridad internacionales*, article 41.3 del Projecte de Llei, i que per cert, el Partit Popular s'hi oposa, també s'hi oposa, hi ha un rebuig unànime a aquesta disposició, que per cert també

conculca un dels punts importants del referèndum sobre la manera d'estar l'Estat espanyol dins la OTAN; cal tenir-ho ben en compte a l'hora de dir si s'engana o no a través de projectes de llei, a través d'actuacions als ciutadans i ciutadanes d'aquest estat.

No queda gens clar, d'altra banda, en virtut d'aquesta llei, jo crec que és una broma de mal gust, que la "mili" sigui una activitat altruista que es realitza en benefici de la societat; activitat altruista un servei militar obligatori? L'altruisme ve des de la voluntat, i a més es discrimina socialment els joves insubmissos i els qui s'emparem en pròrrogues legals d'incorporació a files tot posant-los a la cua dels demandants de feina en l'Administració pública, això en la disposició addicional onzena. Cal que aquesta estrambòtica disposició addicional desaparegui, és indiscutible que ha d'esser rebutjada com a factor perillós de dissens social perquè pretén fer de la Llei de Servei Militar un instrument de mediació entre els ciutadans bons i dolents, facilitant als qui compleixen l'accés al lloc de l'Administració pública i als qui no compleixen els hi barren o els hi obstaculitzen l'accés perquè es mostren rebels, rebecs, o s'agafen a pròrrogues d'incorporació a files.

Aquesta disposició, que no afectaria ni les dones ni els exclosos totals per inutilitat, significaria una trava a l'hora d'opositar o accedir a un contracte temporal en l'Administració, no només als insubmissos sinó també a la resta dels objectors ja que, com és sabut, han d'esperar uns dos anys des que es manifesten disposats a realitzar la prestació fins que són cridats a incorporar-se. També perjudica els qui gaudeixen d'exclusions mèdiques temporals, pendents d'una nova revisió al cap de dos anys, després de la qual s'arribaria a l'exclusió definitiva, i també els qui gaudeixen d'ajornament d'un any per tenir un germà incorporat a la "mili" o la prestació social substitutòria.

Però, per a qui aquesta disposició resulta més absurda i lesiva és per als joves que estan en pròrrogues per estudis, per exemple, una d'aquestes modalitats és la preparació d'oposicions, els qui tinguin la pròrroga de primera classe, perquè per exemple els seus sous siguin necessaris per mantenir una família i els qui tenen pròrroga de tercera classe, que es concedeix per raons de tipus laboral, per consolidar un lloc de treball, aquests són els més perjudicats, açò perjudica també els interins, que s'agafen a aquesta pròrroga a l'espera d'una convocatòria d'oposicions, i els quals es veuran penalitzats, precisament, per tenir aquesta pròrroga.

Si el Congrés de Diputats aprova aquesta disposició significarà de fet una modificació de la legislació estatal però també autonòmica i local, i açò ho dic perquè ja m'avanç a rèpliques possibles que diguin que avui, aquí, ara, no és el lloc ni el moment de presentar una proposició no de llei en aquests termes. Nosaltres creiem que sí, en part per molts motius que si es produeix ja els diré, però també pel que afecta a la nostra llei de la funció pública, a la contractació de personal. Es faria, si haguéssim de quedar subsumits en aquesta llei per un procediment irregular que endemés perjudicaria aquelles persones que gaudissin de les pròrrogues que ja he esmentat aquí. Aquestes propostes responen sense cap dubte, les propostes que vénen contemplades en el projecte de llei a malestar que hi hagi pogut haver dins les Forces Armades, que han assistit a un debat polític sobre el servei militar, un debat polític, que tothom ho sap, provoca rebuig, no el debat, sinó els

continguts dins la societat en general, i els mitjans de comunicació ho han difós d'una manera ben notable i important.

Hi ha hagut també tanta gasiveria, *tacañeria* -ho diré en castellà perquè se sàpiga-, tanta gasiveria dins l'aplicació de la Llei d'Objecció de Consciència que, fins i tot, els jutges civils donen llargues als processos per negativa a complir la prestació social i han denunciat en diverses ocasions l'excessiva duresa de les penes que imposa la llei. No m'estendré més en aquestes qüestions.

Jo crec que és important que les Administracions locals, les Administracions autonòmiques i avui mateix en el Congrés de Diputats aquest debat es produeixi, si més no que es produeixi, que les diferents opcions polítiques es manifestin clarament a favor de quins estats de llibertats es posicionen; nosaltres, evidentment, PSM i EEM, no podem estar sinó al costat de les llibertats individuals perquè sabem que aquestes no han d'esser més que solidàries també amb les llibertats col·lectives. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casanovas. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. D'entrada hem de dir que aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM i EEM no tindrà el nostre suport. No tindrà el nostre suport però tampoc no ens oposam que ells, molt legítimament, des de la seva perspectiva, des dels seus principis presentin aquesta proposició no de llei, però no volem entrar en un debat a fons en aquest tema perquè no és ara, aquí el moment de fer-ho, a pesar que el Sr. López i Casanovas ha dit que era bo fer aquest debat, hem de dir per què és que no estam d'acord a donar-li suport, a pesar que, comprenem que ells la presentin.

Començant per l'exposició de motius i, francament, nosaltres, torn repetit, no vull entrar en un debat en aquest tema, però nosaltres no podem donar suport a alguns judicis de valor que es fan aquí respecte del servei militar quan es diu aspectes aberrants de la vida a les casernes, etc., no sé si hi són o no hi són, jo puc dir també, al fil del que ell ha dit, referint-se al Sr. President, que llavors no hi era, però jo sí que hi era, que jo tampoc no he fet el servei militar, ara, que jo no el vaig fer, i em permetin la petita broma, per una qüestió precisament aliena a mi, o sigui, va esser una mancança del material, precisament, del Ministeri de Defensa, que llavors es deia de l'Exèrcit, que tenia, vull dir, hi havia molts pocs tancs i, segur que hi havia menys tancs que coixos i, per tant, jo si un cas l'hagués hagut de fer en tanc. Jo no l'he fet, no soc militarista, però crec, ell ho ha dit molt bé i estic d'acord que la defensa d'un país, d'una nació, d'un estat, la defensa d'Espanya, en definitiva, perquè no ens ha de fer por dir-ho així, i ho diem amb tota sinceritat es pot fer des d'altres instàncies que no sigui el servei de les armes; jo m'honro a haver defensat Espanya sense saber manejar un arma ni haver-la manejat mai, però ell també ho ha dit, no es pot oblidar que fan falta també les armes.

Aquí, jo he dit que no vull entrar en un debat i no voldria ara entrar-hi, però el que sí és cert i segur que no té res a veure i tal vegada en això tenen tota la raó, que és que hem de tenir un exèrcit professional amb el temps, però això és una altra qüestió. Nosaltres, en aquesta exposició de motius, per no fer-me massa extens, podem dir que nosaltres comprenem que ells diguin que amb aquest projecte de llei del servei militar d'alguna manera es discrimina socialment als joves insubmissos ja que vénen a dir ells que es dona preferència als que hagin fet el servei militar dins l'àmbit de les Administracions públiques per accedir a algun lloc, a algun càrrec, i ells parlen de discriminació en aquest aspecte respecte dels insubmissos però, per què no ho enfocam d'una altra manera? Des del nostre punt de vista i respecte del seu també podria esser un mèrit que aquestes persones que, ell ha dit molt bé, no de forma altruista o voluntària sinó obligatòriament han de prestar aquest servei, tenguin reconegut aquest mèrit.

O sigui, es podria enfocar de moltes maneres aquesta exposició de motius però, concretament, sense entrar en aquest tema, nosaltres creiem francament que el Parlament de les Illes Balears no té res a fer en aquest tema. Ell ha dit molt bé que hi ha alguns determinats aspectes d'aquest projecte de llei del servei militar, hi ha els partits majoritaris, si no el que està en el govern, sí els principals de l'oposició que s'hi oposaran, ho veiem molt bé i creiem que pot tenir una efectivitat però, indubtablement, nosaltres creiem que des d'aquí, a aquest Parlament de les Illes Balears, ells demanen una posició testimonial, torn a repetir que estan en el seu dret de demanar-ho, però no crec que pugui esser efectiva.

Podríem estendre'ns més. Aquí on diu que aquesta discriminació implica així mateix afegir una pena accessòria de caràcter administratiu ja establerta al Codi Penal per a aquests tipus de conducta les quals tampoc no haurien d'esser considerades delictives, es refereix a la insubmissió però no entrarem en aquest tema i, per tant, nosaltres amb tot respecte repetim que no li podem donar suport i ens abstenem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Que avui vinguem a discutir aquí una proposició no de llei sobre el servei militar al mateix temps, al mateix minut, als mateixos instants que ho estan fent els Portaveus dels grups parlamentaris en el Congrés de Diputats, en el debat a la totalitat d'aquesta llei que es posa aquí en qüestió, crec que ja posa en evidència l'escassíssima oportunitat d'aquesta proposició al marge del seu contingut. El Sr. López i Casanovas ens ha donat una visió àmplia de la seva visió de la societat i dels problemes, de la Llei de Seguretat Ciutadana, del deteriorament ecològic amb el suport del nostre monarca, ens ha llegit quasi textualment l'editorial d'un diari d'avui i ens ha parlat del patològic sadisme de les quintades, de la cultura de la submissió, de la militarització del món.

Precisament jo crec que aquesta llei del servei militar té per objecte que aquestes situacions que formen part, efectivament,

de la cultura castrense pre-democràtica desapareguin i tinguin la màxima cobertura legal i la màxima penalització els qui practiquin aquests vells usos i pràctiques militars.

La Constitució Espanyola diu clarament que els espanyols tenen el dret i el deure de defensar Espanya i també diu que la llei fixarà les obligacions militars dels espanyols, amb les garanties que calgui regularà l'objecció de consciència i que podrà imposar en el seu cas una prestació social substitutòria, un dels articles més progressistes de la Constitució Espanyola, una regulació que només existeix a Portugal i Alemanya, a cap altre país europeu no existeix una constitucionalització de l'objecció de consciència i de la prestació social substitutòria; un article que, repassant els debats constitucionals veure'm que no va donar lloc a cap controvèrsia, no va donar lloc a cap polèmica, que hi va haver observacions i esmenes merament secundàries i merament de detall que en cap moment no varen posar en qüestió aquest model que estableix aquest article.

La llei estableix un sistema, efectivament, de reclutament universal, no estableix un exèrcit professional sinó un exèrcit mixt al 50%, si bé aquestes són qüestions que crec que no hauríem de discutir aquí, ja que la proposició del PSM no entra en aquestes qüestions, la qüestió del model d'exèrcit o de servei militar no forma part de la proposició del PSM, que curiosament, em refereix al Sr. López i Casanovas, com a representant dins la coalició menorquina i dins la coalició balear d'Esquerra Unida, ve a defensar aquí uns aspectes marginals de la llei quan realment la seva posició, la posició del Grup Parlamentari Izquierda Unida en el Congrés de Diputats és una altra clarament a favor d'un exèrcit professional i no posant en qüestió aquests aspectes secundaris d'aquesta llei.

Ara bé, volem dir que lògicament estam clarament per rebutjar aquesta proposició no de llei, creiem que és una llei clarament progressista, que és una llei de les més avançades, equiparable a la que pugui ésser més avançada del nostre entorn europeu i que hi ha uns elements summament positius que mereixen ésser destacats aquí. Per una banda la reducció a nou mesos de servei militar, la qual cosa suposa una reducció del 25% dels efectius, la reducció a tres anys, quan abans era fins als 34 anys de la situació de reserva. Això suposa un servei militar dels més curts d'Europa, a França en aquest moment s'estan plantejant reduir a deu mesos el servei militar, precisament el servei militar obligatori com a fonament del que és la prestació nacional a França en contra de les propostes de la dreta d'un servei professional, d'un exèrcit professional que ha tingut el rebuig del conjunt de tota l'esquerra perquè es considera que és molt més igualitari, molt més solidari, molt més progressista l'exèrcit de reclutament universal que l'exèrcit professional.

Ens posarem, amb els nou mesos, a un dels terminis del servei militar més curts d'Europa. S'incorpora un sistema de preferències tant pel moment d'incorporació com per elegir o donar a optar per al lloc de prestació del servei militar. S'exclouen definitivament de les obligacions dels soldats i mariners totes aquelles tasques no castrenses que d'una manera tradicional es prestaven en els quarters, que seran cobertes per personal professional o per personal civil.

Es reconeixen els drets i llibertats de la Constitució als soldats i mariners, que tindran la possibilitat no tan sols d'ésser

electors amb totes les garanties sinó d'ésser elegibles, d'ésser candidats a les eleccions durant el servei militar, i en el moment en què puguin ésser elegits deixaran automàticament de prestar el servei militar, efectivament no es permet anar a manifestacions públiques d'uniforme, la qual cosa em sembla bastant raonable, em sembla una limitació als drets constitucionals mínima; es demana una neutralitat política durant el servei militar sense limitar ni la llibertat d'associació ni la llibertat de reunió.

Per primera vegada queda reconegut a una llei que els soldats fora de les seves obligacions, fora dels seus serveis establerts, podran pernoctar de manera habitual fora dels quarters i que podran anar vestits de paisà fora de les hores de servei i entrar i sortir, per tant, ja amb roba de paisà.

Que els soldats tindran una retribució mensual, precisament perquè no hagin de carregar a les seves famílies el cost que tradicionalment venia a significar el fet de fer el servei militar, no l'actual sistema de les 30 pessetes diàries de sobres que, amb el sistema tradicional militar, es venien donant com a haberes en mano als soldats com a ficció de retribució per a les seves despeses personals.

La no incorporació al servei militar, que fins ara estava sotmesa a la jurisdicció militar, quedarà definitivament sotmesa a la jurisdicció civil, no es consideraran militars aquelles persones que no s'incorporin al servei militar, problema sense resoldre fins ara.

Dins la preocupació del Sr. López i Casanovas en matèria de medi ambient i en matèria social es consideren com a tasques pròpies dels soldats i mariners durant el servei militar les relacionades amb la defensa del medi ambient i amb la protecció civil.

Se suprimeix definitivament una de les coses que més problemes havia donat que és l'acte de repressió per part dels comandaments militars de les conductes indisciplinades o suposadament indisciplinades que donava lloc a situacions il·legítimes però que aquest abús d'autoritat venia tradicionalment avalat per una excusa absolutòria, queda absolutament prohibit aquest tipus de repressions immediates perquè es considera que hi ha instruments més que suficients dins l'ordenament jurídic militar com perquè es puguin donar els expedients, les sancions que corresponguin dins les garanties que dona aquest ordenament.

El respecte a la dignitat humana, ens parlava el Sr. López i Casanovas amb molt de seny del problema de les quintades, es considera que és plenament compatible amb les exigències i la disciplina militar, quedarà garantida i, per tant, s'erradicaran i penalitzaran totes aquestes tradicions que condueixen a la humiliació, efectivament submissió i degradació moral, dels soldats i que es venien aplicant sense que això signifiqui que fossin una pràctica reglada.

S'estableix un dret a indemnitzacions per lesions, mutilacions o accidents, que desgraciadament es produeixen i certament s'haurien de produir molt menys, de manera que estigui garantida aquesta indemnització, que tampoc no existeix fins ara, i un sistema d'assegurances pels accidents que puguin patir els soldats fora de les hores de servei.

Un conjunt de mesures difícilment superat per ordenaments comparables al nostre entorn geogràfic, cultural, democràtic i occidental. Efectivament hi ha una disposició transitòria que estableix una preferència amb igualtat a altres condicions per a l'ingrés a les Administracions públiques dels qui hagin complit el servei militar, dels qui hagin complit la prestació social substitutòria o dels qui estiguin exempts de servei militar o de prestació social substitutòria. Parlar de discriminació amb els insubmisos crec que això ja forma part d'una retòrica excessiva, perquè els insubmisos mentre no canviï la situació, que crec que serà molt difícil que canviï, realment estan en una actitud delictiva, estan en una actitud d'inacceptació del servei militar i de la prestació social substitutòria, estan en una situació clarament contrària a les obligacions que la Constitució Espanyola estableix per als espanyols i per tant difícilment es pot parlar de discriminació per a l'ingrés a l'Administració pública d'unes persones que han d'esser necessàriament processades i penalitzades.

El Sr. López i Casanovas ens dóna a entendre que això no hauria d'esser delictiu, la insubmissió no s'hauria de considerar delictu deïxa entendre en la proposició no de llei; si la insubmissió no és delictu, si incomplir les obligacions personals no és delictu, per què ha d'esser delictu defraudar el fisc?, per què ha d'esser delictu no complir amb les obligacions fiscals?, per què no establim un sistema d'aportacions i donatius voluntaris per mantenir les necessitats públiques i els serveis públics?, si no s'ha de sancionar l'incompliment de les obligacions pròpies, com es pot tenir, idò, un sistema defensiu, professional o de cap tipus?

Per tant, efectivament, ens parla ell bé, i els qui tinguin, idò, pròrrogues per estudis? la llei parla d'igualtat de condicions. Ens deïa el Sr. López i Casanovas, una persona que ha retardat la incorporació a files per preparar-se les oposicions a notaries i ara ve un que ha estat a la "mili" i perquè ha fet la "mili" li guanya l'oposició però això no és així, Sr. López i Casanovas, el que passa és que qui feïa la "mili" tenia una preparació extraordinària perquè haurà d'esser en igualtat de condicions, en igualtat de condicions i de coneixements tindrà algun mèrit més aquest que té ja resoltes les seves obligacions militars o similars, allò que diuen tradicionalment tots els anuncis: "per favor, servei militar complit", una cosa que ningú mai no ha considerat discriminatòria i que forma part de totes les generalitats de contractació però en qualsevol cas, Sr. López i Casanovas, jo no crec que el Parlament de les Illes Balears hagi de dedicar una sessió a discutir si realment s'ha de modificar o no una disposició addicional d'una llei perquè dóna un mèrit especial als qui tenint una pròrroga per estudis davant els qui han fet la "mili", la mateixa llei estableix uns avantatges, unes opcions, vostè pot demanar una pròrroga per estudis, vostè pot incorporar-se immediatament al servei militar perquè té facilitats per triar el moment d'incorporació, si vostè fa una cosa té uns petits avantatges i si en fa una altra se suposa que vostè estarà més ben preparat i se li reconeix, vostè triï.

Jo crec que no ho podem considerar una discriminació però en qualsevol cas les lleis són millorables, la llei és perfectament esmenable, és modificable al Congrés de Diputats i per tant, allà, és on es produeix el debat d'aquests detalls però de cap manera nosaltres no podem acceptar que aquesta llei signifiqui una conculcació de drets humans, que per cert, diu conculcació de drets humans i dels drets de la Constitució Espanyola, no

veïem la diferència, pensàvem fins ara que la Constitució Espanyola reconeixia i incorporava tots els drets humans, fa una diferenciació ja el Sr. López i Casanovas entre drets humans i drets reconeguts a la Constitució Espanyola, nosaltres creïem que la Constitució Espanyola es desenvolupa plenament a través d'aquesta llei, una llei millorable però una llei que en absolut conculca, ni en absolut retrocedeix sobre cap situació sinó que suposa un avanç importantíssim en la garantia, en els drets dels soldats i en la seva millora de qualitat de vida i també en la millora, naturalment, del servei militar i de la defensa nacional, per la qual cosa jo crec que aquesta proposició no de llei ha d'esser clarament rebutjada per aquest Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Diputat Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Sr. Presidente, Sras. i Sres. Diputados. Hoy intervengo por primera vez ante esta Cámara y precisamente en una materia que debo citar y reiterar puesto que el proponente de la proposición no de ley ha hecho una referencia a su situación personal en relación con la milicia, y yo también tengo que señalar que mi relación personal con la milicia se ha extendido a lo largo de veinte años de servicios efectivos y de veintiséis de vinculación a las Fuerzas Armadas, pero prestando servicio en ellas al Estado Español. Por lo tanto considero que no ha sido casual la elección para que yo mantenga hoy en este debate el posicionamiento de mi grupo parlamentario, sin embargo yo no voy a entrar en discusiones doctrinales ni tampoco voy a hacer una defensa de la ley, tal como ha hecho el representante del PSOE, me voy a limitar, pura y simplemente, a analizar si lo que ustedes piden a esta Cámara debe de ser atendido o por el contrario se debe de rechazar.

Instan al Parlamento de las Islas Baleares a que se dirija al Ministerio de Defensa, al Delegado de Gobierno y a las Cortes Generales con la pretensión de que se modifique parte del articulado o del contenido de la proposición de ley relativa al servicio militar, y en este sentido, si las propuestas que ustedes formulan son exactamente tal como se dicen en el texto de la proposición no de ley indudablemente tendríamos que avergonzarnos de estar en un estado que no reconoce los derechos humanos y por ende los constitucionales, como aquí se ha señalado, y que además establece una serie de discriminaciones y respeta situaciones de intolerancia como son las que se manifiestan en el preámbulo, en la exposición de motivos de la proposición no de ley con referencias a las situaciones aberrantes en los cuarteles, al hecho de que en el Estado Español se persigue la libertad de conciencia y todas aquellas situaciones que se derivan de la oposición o de la desobediencia pacífica a la integración en las Fuerzas Armadas. Si esto realmente fuese así tendríamos que avergonzarnos de que en nuestra nación se produjesen estas situaciones, pero yo estimo que no, que no es así y por ello también quiero analizar, a la luz de lo que dice, no el articulado de la proposición de ley que en estos momentos se está debatiendo en la Cámara de Diputados, en el Congreso de Madrid, sino en relación con lo que dice la memoria, la exposición de motivos que acompaña a esa ley, sobre cada uno de los puntos que ustedes señalan.

En primer lugar, es evidente que la discriminación a que hacen referencia no se produce, no hay que leer nada más que esta memoria para establecer, con toda claridad, que se trata de respetar el principio de igualdad, que únicamente en aquellos supuestos en donde la competencia de los optantes a los puestos de la Administración del Estado esté en igualdad de condiciones, primará el hecho de que hayan realizado el servicio militar siempre que esté fehacientemente probado, esto, lo mismo que haber completado el período de las prestaciones sociales sustitutorias o que no se haya prestado porque haya causas de exención que estén perfectamente justificadas no supone, en mi opinión, ninguna discriminación. Si hay una prima a favor de aquellos que en igualdad de condiciones se encuentren en esta circunstancia, indudablemente también el análisis de esta limitación al principio de igualdad ante la ley es una apreciación más bien subjetiva y yo creo que no tiene ninguna fundamentación objetiva.

Las prohibiciones a los derechos de reunión y asociación, pues mire usted, cuida mucho la memoria de poner de manifiesto que éstas en modo alguno suponen nada más que la limitación imprescindible, consecuencia de la propia naturaleza de las Fuerzas Armadas, que son apolíticas y, para ello le recomendaría a usted que tuviese en cuenta el contenido del artículo 182 de las Reales Ordenanzas de las Fuerzas Armadas en donde se distinguen perfectamente las limitaciones que tienen los militares profesionales de aquellos otros que van a cumplir, simplemente, el servicio militar.

No he oído, en modo alguno, que en ninguna ocasión se tratase de dulcificar las situaciones de rigurosidad en el ejercicio de los derechos constitucionales reconocidos a todos los españoles que se contienen en estas ordenanzas, y yo personalmente he sido objeto de esta diferenciación, puesto que cuando he querido cambiar mi propia actividad profesional sirviendo al Estado a través de la política, he tenido que renunciar a permanecer en las Fuerzas Armadas, retirándome y no dándome opción a permanecer en ninguna otra situación administrativa como a cualquier otro funcionario del Estado. Esto, digo, ténganlo ustedes en cuenta para ver dónde realmente está la diferenciación y el trato desigual en relación con una y otra situación.

Por último, la cuestión referente a que no hay reconocimiento a la objeción de conciencia, sí está reconocida y se ha dicho aquí que la Constitución Española es una constitución progresiva, progresista, porque reconoce este derecho, lo que pasa es que lo regula y lo que no se puede establecer, me imagino yo, en un principio lógico, que la posibilidad de la objeción de conciencia no tenga que pasar por determinados tamices puesto que, en caso contrario, se produciría la desbandada total y nadie asumiría sus obligaciones militares.

Hecha esta referencia a las propuestas que ustedes formulan y que quieren que sumemos nuestra petición a la suya ante los organismos que anteriormente he citado, quiero también hacer una referencia concreta a todas aquellas actuaciones que en esta materia están o han tenido lugar en el Congreso de los Diputados y al dictamen de las comisiones de los diferentes representantes de los grupos parlamentarios en la Comisión de Defensa; queda completamente claro que hay dos

posicionamientos, el del Partido Socialista y el del Partido Popular.

El Partido Socialista mantiene, con diferentes puntualizaciones alguno de sus postulados dentro de esta ley, algunas modificaciones y la necesidad de la creación de un ejército mixto, doctrina que también es compartida por el Partido Popular, pero frente a ellos todo un grupo de partidos como son Izquierda Unida, el CDS, Convergència i Unió, el Partido Nacionalista Vasco y los diferentes integrantes del Grupo Mixto, dentro del Congreso de Diputados, mantienen el absoluto rechazo al ejército obligatorio, al ejército mixto, mantienen la necesidad del ejército profesional, pero es más, en todas estas exposiciones no hay ninguna referencia a la conculcación de ningún tipo de derecho constitucional o de la Declaración de los Derechos Humanos, las únicas referencias que hay se refieren a las limitaciones o al enfoque que se le ha dado al problema de la objeción de conciencia.

En este sentido quiero decir que ustedes tampoco han tenido el apoyo, que presumiblemente podía obtenerse, de aquellas otras fuerzas políticas de carácter nacionalista o como Izquierda Unida, que mantiene un posicionamiento completamente distinto por razones ideológicas en relación con el cometido de las Fuerzas Armadas, aunque esta última agrupación reconoce y mantiene que la necesidad de la defensa es algo prioritario para el Estado, la articulación de la misma ya es una cuestión de método.

Para terminar quiero señalar que tampoco ésta es una materia, como usted ha señalado y ha reconocido, que sea competencia de esta Cámara, las implicaciones que puedan tener las diferentes disposiciones recogidas en el articulado de esta ley, que todavía está en elaboración, pues serán objeto de examen una vez que hayan sido aprobados, puesto que no es norma promulgada y, por lo tanto, sujeta a modificaciones, modificaciones que por parte de dos fuerzas políticas aquí representadas, como es el Partido Socialista y el Partido Popular, tienen la manera y el método de presentar enmiendas y modificaciones ante el Congreso de Diputados, cosa que ustedes no tienen como es evidente y necesitan canalizarla a través de esta intervención o petición ante la Cámara.

Por eso quiero finalizar mi intervención señalando que tenemos que rechazar esta proposición no de ley, en primer lugar por cuestiones de método, pues consideramos que el método seguido no es el adecuado y si analizásemos la literalidad del artículo 166 del reglamento de esta Cámara veríamos que debería ser rechazada por el simple contenido e incompetencia en la materia por parte de la misma. En segundo lugar porque, a través de la lectura de la memoria, queda perfectamente claro y especificado que la limitación de los derechos reconocidos en la Constitución para aquellos que vayan a cumplir el servicio militar es la imprescindible, la necesaria, y yo puedo indicarle aquí que en esta memoria se establecen cuestiones tales como que el abandono del servicio no se producirá hasta transcurridos 30 días de haber abandonado la unidad y que la deserción tiene que probarse con la voluntad de que no se pretenderá nunca prestar servicios a las Fuerzas Armadas y, por último, también hay una consideración que debo señalar que es de desconfianza, puesto que mientras no se manifieste de manera clara y precisa que se está dispuesto a cumplir con el mandato del artículo 30.1 de la Constitución

Española que establece el deber y el derecho de los españoles de defender España esta suspicacia, esta desconfianza permanecerá. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President i gràcies també als portaveus que han intervingut sobre aquesta matèria pel to, en qualsevol cas sempre dialogant en què s'ha produït. Començaré, però, per asseverar sobre el dret que té aquesta Cambra, aquest Parlament, a entrar en aquesta matèria, com a moltes d'altres.

Hi ha una posició molt diferent entre el Grup PSM i EEM i els altres grups, en general, presents en aquesta cambra perquè avui s'han manifestat també en oposició a tractar aquest tema aquí sobre quines són les possibilitats d'intervenció que té el Parlament dins qualsevol política que afecti els interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. El Sr. Martínez de Dios ha esmentat l'article 166, si no m'equivoc, del Reglament d'aquesta Cambra, jo li vull recordar l'article 26 de l'Estatut d'Autonomia, la iniciativa legislativa, el dret de petició, és un dret irrenunciable per part d'aquesta Cambra, i és més, la concepció que tenim nosaltres, des d'una visió d'esquerra, i per tant internacionalista, és a dir, des dels drets nacionals reconeguts, pensam que tenim el dret d'intervenir en les polítiques que afectin els ciutadans a partir de conjuntar opinions, a partir de participar en aquesta construcció de l'estat de les autonomies, o l'estat federal com ja es parla ara, que tenim en perspectiva. Per tant, competència absoluta.

No hem fet aquí, no hem aprovat resolucions instant el Govern de l'Estat a dirigir-se a la Comunitat Econòmica Europea per aplicar determinades polítiques amb relació a la resolució 808 en matèria agrícola, no ho hem fet amb altres qüestions? També ho podem fer amb aquesta que, a més a més, afecta directament una qüestió com és la funció pública amb la disposició addicional onzena.

No entraré, per tant, a discutir amb el Grup Mixt, el qual ja ha dit que no donaria suport, tampoc no s'hi oposaria; i, sí que m'agradaria puntualitzar algunes coses, Sr. Triay, nosaltres no hem dit en absolut que el deteriorament ecològic tenguí el suport del Rei, és al revés, el Rei, davant l'Assemblea de les Nacions Unides ha fet un discurs on ha assenyalat que el gran perill que té la humanitat és el del deteriorament ecològic, jo li vull dir una cosa que, potser, s'ha saltat de la lectura de l'exposició de motius, i és la primera, diu: "el Govern Espanyol ha aprovat un projecte de llei del servei militar que intenta suavitzar alguns dels aspectes aberrants de la vida a les casernes", però sembla que una vegada més la consciència social va més endavant que no els textos legals, i efectivament, jo estic disposat a reconèixer que aquest text legislatiu ofereix infinites més garanties sobre aplicacions de drets humans dins les casernes, dins l'exèrcit, en referència, òbviament, als soldats, a les lleves, als reclutes. La cultura castrense pre-democràtica, idò, esperem que quedi enterrada per sempre més i anem avançant cap a un sistema de llibertats, però precisament és

aquest sistema de llibertats que hem d'analitzar, i aquí és on el Grup PSM i EEM veu i fa notar algunes diferències importants.

Vostè ha dit, Sr. Triay, que cap controvèrsia, cap polèmica en el debat constitucional no havia afectat en aquest article de la Constitució, i probablement té raó, deu ésser així, el que passa és que després ha lligat aquesta situació constitucional amb el projecte de llei del Govern socialista i ha dit, com ha dit també el Sr. Martínez de Dios, que la postura d'Esquerra Unida al Congrés de Diputats no entrava en els temes que avui duim en aquesta proposició no de llei. Jo, amb tots els respectes els demanaria que no es fiquessin a ca d'altri perquè aquí tenc, precisament, el text d'unes recomanacions que, a nivell d'anàlisi del projecte de llei, es fan des d'Esquerra Unida, que quedi clar que no hi ha incoherències, i tampoc no hi ha cap incoherència en la posició del PSM perquè és evident que, en aquestes matèries progressistes, ens entenem perfectament.

Es reconeixen drets dels soldats i mariners, molt bé, enhorabona, però no deixa de fer que continuïn jutjant els insumissos, no a través d'una legislació militar, sinó civil, però atenció, perquè aquesta legislació civil precisament diu que els expedients judicials passaran als tribunals ordinaris, però en canvi els joves que hagin gosat d'exercir la insumissió hauran de lluitar per obrir espais de llibertat, perquè en aquest estat, l'Estat Espanyol, aquí i ara, es continuaran jutjant actituds de consciència, i aquí és el punt on volia anar a parar: jutjar actituds de consciència en relació amb l'objecció de consciència.

Encara s'empresonaran persones que pacíficament i des de llur desobediència expressen el seu rebuig a la militarització del planeta per mantenir la desigualtat i la injustícia entre els humans; encara serà possible i és evident que tothom té obligació, bé tothom, la Constitució es refereix a defensa, en un sentit abstracte, jo al començament d'aquesta intervenció he assenyalat que la defensa es pot fer de moltes maneres i no només de la manera militaritzada en què el gruix majoritari d'aquesta Cambra fa la seva lectura.

El Sr. Triay també s'ha referit a qüestions com aquesta que si Esquerra Unida tal; jo li vull recordar que el PSOE, precisament, ha aprovat mocions locals, municipals; dia 9 d'agost d'enguany, per exemple, alguns ajuntaments de majoria socialista aprovaven precisament la denúncia de la pràctica igualtat de condicions, però "en igualtat de condicions", afegir aquesta clàusula ja és discriminatòria i així ho ha reconegut molts juristes, les centrals sindicals, que han denunciat aquesta situació i òbviament el Moviment d'Objecció de Consciència i Defensa del Soldat. Amb molta habilitat s'ha referit a l'exemple de les oposicions i l'ha duit a notaries, jo li recoman que el dugui també al cas de professionals d'Educació General Bàsica, a oposicions a professors d'institut, on aquesta situació sí que es dona.

I el Parlament, en definitiva, quan analitza els drets constitucionals i els drets humans els ha d'analitzar des de la perspectiva que la Constitució és un text important però no és un text sagrat, que part damunt la Constitució Espanyola hi ha ordenaments o recomanacions de l'ONU, hi ha situacions col·lectivament assumides, i em vull referir per exemple que el dret d'autodeterminació, que és un dret humà universal, no està recollit a la Constitució Espanyola, és evident que la Constitució

Espanyola no és la Bíblia i que sempre és perfectible, entre altres qüestions, perquè implica el model de reforma.

Finalment voldria dir que estam davant un projecte de llei que té efectes molt concrets damunt la joventut de les Illes Balears, i sobretot la joventut que vol accedir a la funció pública i en aquest sentit la disposició addicional onzena, com a mínim aquesta, sí que l'hauríem de votar unànimement que desaparegués perquè d'aquesta manera no faríem més que un gran favor a la societat de les Illes i del conjunt de l'Estat i als senyors del Partit Popular els vull recordar que les lliçons o recomanacions, perdó, que han volgut donar al nostre grup les donin també, si volen, a les joventuts seves, del Partit Popular, que avui mateix es manifestaven en contra del projecte de llei del servei militar, entre altres coses, llegesc literalment *porque no mejoran las condiciones de prestación del servicio y empeora la eficacia en nuestras Fuerzas Armadas, en segon lloc, a la marginación a que somete la ley a los insumisos al denegarles el acceso a la función pública*, jo m'estim més coincidir amb la joventut que no amb altres persones. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula el Diputat Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Com a representant de l'edat mitjana, ni molt jove ni molt vell, però en nom del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que cobreix un ampli espectre social i generacional, voldria dir en primer lloc, Sr. López i Casasnovas, no posam en dubte el seu dret, el nostre dret, de tractar aquí aquest tema i qualsevol altre, creiem que no és convenient, que no és oportú, però això ja és una valoració política però el que sí consider és que si qualque qüestió és pròpia de les Corts Generals i no de les Assemblees Autonòmiques doncs són les relacionades amb la defensa nacional, amb les Forces Armades, amb el tipus de prestació personal a què els espanyols estam sotmesos per la Constitució, etc.

Tinguem en compte que estam davant un projecte de llei orgànica, i precisament és orgànica perquè afecta, regula, drets fonamentals dels espanyols. Però en qualsevol cas hem entrat en la qüestió, hem entrat en el fons, li puc dir que nosaltres estam satisfets d'aquest projecte de llei, que no ens causa cap problema en absolut defensar-lo aquí i defensar-lo allà en termes pareguts. No faré esment al tema de deteriorament ecològic perquè jo he tret referència del suport que vostè ha demanat o ha substret al nostre monarca per donar autoritat a les seves paraules, el que sí li puc dir és que vostè ha carregat les tintes i, com saben els vells arxivers, quan es carreguen les tintes l'estabilitat i la durabilitat dels documents quan passen els anys es perd i es desfan, no s'han de carregar les tintes perquè després es perd l'autenticitat del que hi havia escrit, és un tema que és real.

Per una altra part, nosaltres, efectivament, tenim descoordinacions, tenim regidors que, tal vegada, no voten el mateix, com a tots els partits, que no compleixen aquestes recomanacions per fax que vostè rep, nosaltres rebem i aquells d'allà reben, que tothom rep, tothom rep recomanacions per fax,

tothom té les seves directrius, orientacions, suggerències, del centre polític per mantenir una coherència i una coordinació amb les seves actuacions; i, per altra part, em sorprèn que vostè, coincidint amb aquella vella polèmica d'una anterior legislatura d'un Conseller del Govern, que encara ho és, consideri que hi ha lleis voluntàries, per exemple una llei del servei militar o un article 30 de la Constitució, que és voluntari complir-lo i que el qui no el compleixi, encara que sigui això que en dèiem un insumís, és una persona que no ha de tenir cap penalització, és una llei de lliure aplicació, al qui no compleixi aquesta llei no li passa res, al qui no compleixi les altres lleis, a aquests no tan sols els hem d'aplicar al màxim les penes que estiguin regulades sinó que les hem d'incrementar moltíssim; el qui vulgui fer la "mili" que la faci, ara, el qui no vulgui pagar impostos, a aquest l'hem de sancionar a fons perquè l'obligació de pagar impostos és molt més important que l'obligació de la prestació personal dels espanyols per a la defensa del conjunt d'Espanya, i la defensa del conjunt d'Espanya no té altra fórmula que el manteniment d'unes forces armades preparades en tot moment i ben instruïdes.

Per tant, res més que això, moltes gràcies, Sr. President, i mantenir el nostre rebuig total al conjunt d'aquesta proposició.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Dins el torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. Casasnovas, vengo aquí, a la tribuna para replicarle a usted, mirándole de frente, eso es lo que solemos hacer los que llevamos muchos años por la popa y, por lo tanto, no es ningún mérito ser joven, precisamente lo que ya estamos al final, o casi al final, es porque ya hemos hecho muchas singladuras, por lo tanto no es mérito ser joven sino posiblemente en la valoración hay que dárselo a aquellos que llevan ya muchos años de sacrificio y han pasado muchas vicisitudes.

Dicho esto, quiero señalarle lo siguiente, el método, efectivamente, del artículo 25 del Estatuto de Autonomía esta prevista para una iniciativa legislativa pero se da la circunstancia que ustedes no lo han utilizado y, si somos rigurosos, tenemos que atenernos al método que han seguido. Por otra parte, quiero señalar que esta Cámara también tiene oportunidad, a través de su senador, cuando la ley llegue a esta alta Cámara, que es el Senado, también de manifestar lo que crea conveniente.

La referencia a dos generalidades, una en la exposición de motivos y otra, ahora, en concreto en las cuestiones suscitadas en las noticias de prensa de hoy acerca del apoyo y la conciencia social generalizada rechazando las cuestiones de carácter militar, lo mismo que la invocación a lo que han manifestado las juventudes en general, pues mire usted, esta no es medida de ningún tipo, en democracia las cuestiones se miden por porcentajes de votos, por apoyo popular, por lo tanto, las minorías expresadas así con esta generalidad no sirven ni apoyan absolutamente nada.

Y por último, porque no quiero alargarme, quiero señalarle que yo tengo experiencia como recluta durante dos años, cuando la institución en donde presté mi servicio militar se consideraba,

en virtud de unas anacrónicas ordenanzas, que la marinería era gente de leva y, por lo tanto, no tenía ningún tipo de consideración, hasta tal extremo que no se les permitía jurar bandera. Pues bien, Sr. Casasnovas, toda esa experiencia yo la he tenido. Y también quiero terminar haciéndole una referencia a un pensador católico que es Kempis, que establecía que para él la verdadera libertad estaba en su vida monástica, viviendo en clausura, en cambio, me imagino que para Don Juan Tenorio, esta sería un verdadero tormento, luego quiero decir con esta que las posiciones tienen que ser no simplemente subjetivas sino objetivas; en consecuencia lo que para usted es indeseable para otros es gozosa libertad.

Y por último también, y ya termino, quiero hacer la referencia a que Izquierda Unida, en esas seis cuestiones doctrinales sobre lo que es la defensa o la seguridad compartida, lo primero que dice, y con esto no está en consonancia su doctrina con la que predica Izquierda Unida, que dice, primero, que todas las naciones tienen el derecho legítimo a la seguridad, en ese sentido este derecho lo practica nuestro estado cumpliendo el mandato constitucional, y usted aquí, ante mi reto sobre el contenido y la manifestación del artículo 30.1 de la Constitución, no se ha expresado claramente. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Si? Per què em demana la paraula, Sr. Casasnovas?

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, per al·lusions.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord amb l'article 71 té un temps màxim de tres minuts perquè, sense entrar a debatre el fons de la qüestió, faci referència a l'al·lusió feta.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

L'al·lusió fa referència al tema doctrinal, l'esquerra en general no s'ha de regir mai per dogmes ni per doctrines, - s'ha de regir per arguments i, en conseqüència, nosaltres entenem que la lectura de l'article 30.1 de la Constitució admet interpretacions, i açò també em serveix per dir-ho al Sr. Triay, perquè, evidentment, les llibertats es regulen i punt, però la regulació depèn de la ideologia de cadascú i dels límits que es posen després a aquestes parcel·les i jo que no soc jove ja, en la mesura que ho era almanco fa vint anys, vull dir que en qualsevol cas no hi ha hagut cap intenció d'al·ludir ningú, senzillament vull dir que els projectes progressistes solen enganxar molt més amb la gent jove que des de la prudència també i des de l'experiència té moltes coses a aportar, però que normalment perd el carro.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Procedim, idò, a la votació.

Les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Les Sres. i els Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 5; en contra, 50; abstencions, 2. En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei núm. 1294 del Grup Parlamentari PSM i EEM sobre el Projecte de Llei del Servei Militar aprovat pel Govern de l'Estat.

11.2.-) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1438/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A POLÍTICA D'HABITATGE.

Passam, idò, a la següent proposició no de llei que és la subscripta pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre la política d'habitatge. No s'ha presentat cap esmena d'aquesta proposició no de llei i passam a donar la paraula pel Grup proposant el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Supòs que tots els diputats i diputades d'aquesta Cambra estarem d'acord en un principi genèric, no es pot catalogar una societat com a desenvolupada si no es compleix amb la funció de facilitar un acceptable nivell de prestacions en àrees com educació, sanitat, habitatge, endemés d'assegurar una cobertura àmplia i suficient als col·lectius desfavorits; l'habitatge és un bé bàsic de primera necessitat al qual tota població té dret, ja que hem esmentat la Constitució i hem vist que la Constitució recull grans principis, l'article 47 de la Constitució Espanyola garanteix també que tot espanyol té dret a un habitatge digne.

En l'actualitat es reconeix per la majoria, encara que alguns s'hi han resistit més del compte, que el problema que suposa per a una gran part de la població accedir a un habitatge digne, tan en règim de propietat com en règim de lloguer, fins el punt d'associar-se aquest fet a un article de luxe, és una situació que, en definitiva, obliga a una consideració especial dels poders públics.

En el període 1985-1989, fruit de la política utilitzada que ha produït un augment important de la construcció dels habitatges anomenades com a lliures, sense límit en el preu de venda, dirigides a un reduït segment de la població, anomenada com a demanda solvent, que posteriorment, en una bona part, s'han utilitzat per a finalitats especulatives, a la vegada també, en aquesta època, la construcció d'habitatges de protecció oficial, tant d'iniciativa pública com privada, ha minvat de forma important, alarmant, i deixava una franja de la població sense la possibilitat de tenir allotjament. Aquest procés de concertació de l'oferta d'habitatges lliures ha provocat un increment dels preus fins a nivells que hem de catalogar, sens dubte, d'escandalosos, 18 milions de pessetes com a mitjana a la gran ciutat és un preu molt alt, paral·lelament l'any 1985 s'aplicava en el mercat de l'habitatge de lloguer l'anomenant "decreto Boyer" que, amb la teòrica finalitat d'ampliar el parc d'habitatges destinats a aquesta modalitat i posterior disminució

dels preus gràcies a l'augment de l'oferta, derogava també la pròrroga automàtica dels contractes d'arrendament, els resultats han estat ja coneguts, totalment diferents a la missió, a la funció que cercaven.

L'existència d'habitatges disponibles ha disminuït llevat de casos de locals per a oficines i els preus s'han disparat però, a més, cal afegir un altre efecte: la inseguretat permanent dels arrendataris que han de lluitar per renovar un contracte any rera any a costa d'un augment sovint injustificat. No només hem d'acceptar grandiloqüents declaracions en èpoques electorals i polítiques també que consideren l'habitatge com un bé d'inversió però s'obliden del seu component social, aquestes polítiques s'han utilitzat, s'han aplicat com a únic instrument de la lliure assignació del mercat; les conseqüències negatives, idò, són múltiples, algunes mostres són les dificultats insalvables dels joves, parlant dels joves, per independitzar-se encara que trobin feina.

El desarrelament social, en haver de viure a distàncies considerables del seu lloc habitual, açò afecta sobretot les grans ciutats com és obvi, l'excés de trànsit o la insuficiència d'infraestructures econòmiques i socials. Idò, davant la precària i insuportable situació acumulada no es poden aplicar només pegats foradats, cal modificar la política utilitzada desenvolupant una alternativa basada en el concepte d'allotjament enfront del concepte d'inversió, i en aquest sentit s'orienten les alternatives contingudes des del 1988 a la proposta sindical prioritària i que bàsicament se centren en cinc apartats: construcció d'habitatges socials, disponibilitat de sous suficients per poder construir-les, modificacions en la fiscalitat, de manera que es centri en despeses diverses, més eficients, amb possibilitats de discriminar selectivament, no beneficiant les rendes més altes, derogació del "decreto Boyer" i discussió d'una llei d'arrendaments i destí de més recursos amb millors condicions al finançament d'habitatges.

La solució, idò, per a les persones que necessiten un habitatge no passa tan sols per la construcció de V.P.O., habitatges de protecció oficial en règim de venda, el cost real de la construcció és elevat i comporta pagaments mensuals mínims d'unes cent mil pessetes, condició que, com poden vostès entendre, exclou del mercat una extensa franja de demandants, els quals en cap cas no es poden catalogar de marginats. Per atendre a aquest col·lectiu és necessari desenvolupar altres alternatives, una d'elles pot ésser la creació d'un parc públic d'habitatges en règim de lloguer o en usdefruit disponible a preus raonables i gestionats per les diferents administracions prèvia disposició de terreny suficient.

Aquesta solució, que s'afegiria a la construcció d'habitatges de protecció oficial dirigides a la seva venda preferentment, però, promogudes per cooperatives té diversos avantatges, entre d'altres l'existència permanent d'un seguit d'habitatges destinades a persones amb ingressos insuficients per accedir a la compra d'un habitatge de protecció oficial i abaratir els arrendaments en ampliar l'oferta disponible de pisos amb preus més baixos.

D'altra banda, des de l'òptica social, no cal oblidar que la construcció de residències és una activitat econòmica que genera riquesa. El sector de la construcció té un gran pes en la producció de les Illes Balears i incorpora, a més a més, un ampli

efecte multiplicador a la resta de branques productives, aspecte aquest que repercuteix en el nivell global de l'ocupació. Les dades disponibles per a 1990 assenyalen un pla d'ascens de la construcció d'habitatges lliures mentre augmenta el preu de l'habitatge en un 20%, amb la qual cosa el valor mitjà de metre quadrat construït se situa en les 126.700 pessetes i, per cert, des del 1988 al 1989 la puja havia estat de 9'9 punts amb la qual cosa el percentatge del 1989 al 1990 pràcticament s'ha duplicat d'un any per l'altre.

Balears, idò, és una de les quatre comunitats autònomes de l'Estat on més han pujat aquests percentatges, en açò també la construcció massiva d'apartaments turístics va tenir en el seu moment una incidència força negativa damunt el mercat de l'habitatge; d'altra banda, la demanda només a la Ciutat de Mallorca, o sigui Palma, ja se situa al voltant les mil sol·licituds, en aquest moment hauria de rectificar, hauria de dir que les sol·licituds presentades són tres mil, segons les informacions de l'Ajuntament de Palma, de les quals dos mil estan en període d'estudi i s'han promogut, d'aquestes, tres-centes des del sector privat i just menys de cent des del sector públic, però mai no és tard si la pluja arriba i tenim sostre.

Cal recordar als responsables governamentals les promeses electorals fetes a les eleccions municipals i autonòmiques, cal articular les accions necessàries per l'amplitud i complexitat del problema. La nostra proposició no de llei és senzilla, no hauria de tenir en el nostre entendre grans controvèrsies, és allò que vénen fent pràcticament les comunitats autònomes sensibles a aquestes problemàtiques.

Una anàlisi de situació, un coneixement concret i exacte de l'habitatge de tot el territori de les Illes i una previsió, una planificació també de les necessitats a la dècada que ens ha de dur a l'any 2000, així idò, coneixent la diagnosi i les perspectives, aplicar també unes propostes polítiques.

Aleshores demanam en aquesta proposició no de llei que el Govern de les Illes Balears presenti en el termini de dos mesos, un termini que òbviament no pot ésser entès amb una forma restrictiva, però una instància a complir, de les accions que hagin d'emprendre les diferents administracions per donar compliment a aquesta necessitat social tan viscuda, tan sentida, tan constatada.

Per tant, demanam el suport dels grups parlamentaris d'aquesta Cambra a una qüestió que és senzillament de planificació, de coneixement de la realitat nostra. Gràcies.

(L'Hble Sra Vice-presidenta Primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula pel Grup Parlamentari MIXT el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El proponent de la proposició no de llei, Sr. López i Casasnovas, ha fet una exposició que s'ha estès a temes que realment no estan inclosos dins la proposició no de llei com el "decret Boyer", etc., que no

passaré a comentar sinó que només fixaré posició respecte de la proposició.

Amb l'esperit de la proposició nosaltres hi estam d'acord perquè és bo tenir un informe sobre la situació de l'habitatge en el territori de les Illes i de la necessitat per a la dècada que ve, i això seria bo que es discutís al Parlament, que es dugués aquí i que fos objecte d'una discussió parlamentària, i així aclarir cap on anam i les accions que hem de fer, com diu la proposició.

Ara, també he de dir, Sr. López i Casasnovas, que és una mica radical en els seus plantejaments quant que diu, per exemple, donar un termini de dos mesos al Govern, jo no sé si el Govern té temps en dos mesos de proporcionar aquest informe, i també diu informe exhaustiu que possibiliti el coneixement exacte, bé, nosaltres passarem per damunt d'aquestes paraules com són exhaustiu i exacte i ens quedam amb l'esperit de la proposició no de llei i li votarem a favor encara que si, dins la millora, llevem aquestes arestes estaria millor.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Diputat Sr. Obrador i Moratinos.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Abans d'entrar en la matèria de la proposició no de llei li vull dir que el nostre grup donarà suport a aquesta proposició, però voldríem fer una sèrie d'advertències sempre perilloses i que dèiem precisament en aquesta mateixa tribuna ahir quan parlàvem del tema de marginació social.

No hi ha res pitjor a l'hora de tocar un tema, que com bé ha dit, toca un tema viu de la nostra societat i un tema, jo diria palès i clar, de demanda, que anar a les teories generals i no fer, com deia ahir, un procés inductiu, anar a una realitat que tenim i intentar a través d'aquesta realitat trobar sortides i suports, diríem, a una alternativa real i concreta a la societat, perquè si no podem crear expectatives, expectatives que llavors resollem d'acord, moltes vegades, a planejaments històrics que no responen a la necessitat concreta perquè aquesta necessitat no està explicitada d'una manera tècnica, d'una manera, diríem, adequada a la pròpia necessitat.

Així tenim que en uns moments donats que faltaven habitatges crearem aquelles situacions estranyes dels nostres suburbis que, a la llarga, hem vist que no han respost a les necessitats i als compromisos socials, que havíem de donar uns habitatges dignes a una societat i a una gent que en el seu moment els demandava.

Hem vist, els del nostre entorn i els dels nostres suburbis, com es transformaven en zones inhabitable precisament per haver intervingut d'una manera no adequada intentant solventar un problema immediat que era la necessitat, especialment, de l'habitatge.

Per això mateix, des d'un posicionament favorable a tot el que sigui avançar i especificar més aquesta actuació damunt un dels temes que avui es declaren com a prioritaris, necessitats prioritàries, de la nostra societat, com és - l'habitatge, sí voldríem marcar una sèrie de temes.

Hi ha un vertader problema, i vostè ha esmentat la plataforma sindical prioritària en la qual tenc l'orgull d'haver participat a la seva redacció, i que marcava clarament un tema que és el tema de l'habitatge de lloguer i el tema del sòl públic. Si no passam per aquests dos temes fonamentals, que avui la concepció de la nostra societat és adquirir no un allotjament sinó una inversió en habitatge, tenim una situació que ens distorsiona moltes vegades els recursos que hem d'aplicar perquè, precisament, hi ha unes àrees i uns sectors concrets que requereixen de la societat un allotjament, el traduem en habitatge, feim que moltes d'aquestes demandes no puguin esser contestades amb la suficient prioritat i urgència.

Per això, estam d'acord -i perdoni que citi només unes dades clares en aquest sentit-, mentre Espanya, a partir del 1976, pràcticament va desaparèixer, o des del 1974-1976, l'ús de l'adquisició de l'habitatge d'allotjament i hi va augmentar la de la propietat, ens trobam unes xifres que avui tenim d'un 11'8% de persones de situació familiar que viuen en allotjament enfront, per ventura, de xifres d'altres països que estan en el 58%, com Alemanya, o en el 37%, com Anglaterra.

Per a nosaltres, per tant, donant suport a la proposició, evidentment, insistiríem que aquests tipus d'estudis anàs acompanyat d'un pla d'actuació d'habitatge, que és diferent de l'estudi, és a dir, hi ha un criteri que no sols és la demanda que el marca sinó també la possibilitat de l'oferta que es dona i, per tant, dins aquest estudi hauria d'anar un pla que tengués en compte els demandants, si són joves o si són adults, perquè no és el mateix problema l'habitatge de l'adult que la del jove que vol emancipar-se de ca seva i requereix un habitatge.

Hauria de passar per inculcar una cosa que es va perdre a partir d'unes certes dades, pràcticament a partir del 1975-1976, que és el tema de l'estalvi-habitatge, que és un tema important que la nostra societat també ha d'afavorir com un element d'inversió de futur, d'estalvi, però també de solució de futur per a aquest adult, de l'habitatge.

Hauria de tenir en compte quina demanda real hi ha, perquè la gent demanda habitatge però és molt normal i és molt lògic veure grans llistes de demandants que a l'hora d'aplicar llavors la possibilitat de l'oferta desapareixen pràcticament de les llistes de demandants, per què?, per què no s'ha tengut en compte la demanda, si era de lloguer, si era de compra o si era de rehabilitació d'un habitatge insuficient on vivien.

Cal tenir en compte, evidentment, alhora de plantejar-se el tipus d'habitatge que es demanda, si és un habitatge de V.P.O., si és un habitatge que avui, a un decret que ahir es va presentar al Govern per la Directora General d'Habitatge, que és el tema del que diuen un habitatge lliure taxada, que és una altra modalitat interessant i important en aquest moment per afrontar així, com el tema, sobretot també, de l'habitatge lliure.

Evidentment l'oferta que ha de fer una societat no pot néixer de la simple petició d'habitatge de l'interessat, per tant dins

aquest estudi hi hauria d'haver els criteris que avui es marquen, precisament dins aquest decret, o aquesta proposta de decret, o aquest esborrany de decret, que ahir es presentava al Govern d'aquesta comunitat que és la possibilitat de sòl i on s'ha de trobar, perquè, evidentment, durant aquests anys s'ha parlat de fer habitatge però s'ha reproduït, vulguem o no, models antics i models que no responen a una necessitat social que una societat solidària vol per a aquells que requereixen habitatge, que és la gran concentració a segons quines àrees suburbanes que creen vertaders problemes d'integració social.

Hem vist problemes, com a Son Gotleu entorn dels gitanos, a la integració dins uns habitatges perquè en realitat no era un problema dels habitants de Son Gotleu ni era un problema d'aquells que demandaven habitatges, sinó que era un problema de deficient ubicació i de deficient tractament d'un problema real i avui present que és el problema de l'habitatge. Per tant hi hauria d'haver una planificació i una planificació de sòl, una planificació clara que ja s'hauria d'haver fet, fins i tot dins aquest marc tan repetit i tant gastat aquí dins que és el tema de les directrius d'ordenació territorial, on creiem i on creuen, dins el planejament, que realment hi ha que crear aquests grans nuclis o aquests nuclis reals per donar alternativa d'un sòl públic i d'un sòl, per tant, no especulatiu per al tema de l'habitatge.

Hi ha el tema del finançament, finançament que evidentment s'ha de fer a través d'uns convenis entre l'Administració del Govern de la nació, en aquest cas, del Ministeri d'Obres Públiques, i, realment, el Govern de la Comunitat. I es tracta, sobretot després, d'un tema que vostè ha apuntat que, també alhora de l'oferta s'hauria de tenir el tipus de promoció que es fa, perquè segons la promoció, i parla qui té llarga experiència en temes de promoció cooperativa en aquest sentit de no lucre d'habitatge, és molt diferent quan es fa d'una manera aquesta promoció o quan es promou d'una altra.

Per tant, diríem que hi hauria d'haver dins aquest estudi els dos elements clars, quina és la demanda de l'habitatge amb això que dèiem joves, adults, lloguer, compra o rehabilitació; el tipus d'habitatge per la capacitat adquisitiva, si es fa a través d'un projecte de V.P.O., d'habitatge lliure taxat o d'habitatge lliure, s'haurien de contemplar clarament els temes d'ubicació i, per tant, de sòl públic, finançament i promoció, i això només es pot fer, evidentment, amb un esperit d'un conveni, per tant, d'un pla que faci convenir les diferents administracions que tenen poder aquí, que són les Administracions locals, a través del seu planejament per a adquisició de sòl, el Govern de la Comunitat, a través de la Conselleria d'Ordenació del Territori i a través, sobretot també, de l'Administració central quant a finançament, i evidentment, els Consells Insulars quant que pot haver necessitat de modificació de qualificació de sòl.

I aquí entra un tema també substancial, que és el tema de l'adequació de la nova llei del sòl a fi de poder facilitar l'adquisició de sòl públic per al tema de l'habitatge social, perdó, de l'habitatge digne, diríem, per llevar aquella paraula, "social", com a habitatge per a pobres, sinó habitatge adequat a les necessitats de la societat que tenim avui i a la capacitat d'inversió que s'ha de fer en el tema d'habitatge.

Res més, dir-li que donarem suport a la proposició però no voldríem que servís per a una altra vegada dir que es fa un

estudi, que es treuen unes dades, sense haver una voluntat positiva de signar aquest conveni; per això agrairíem, a altre moment ho podem presentar en aquesta Cambra, la voluntat clara de signar aquest conveni entre les diferents Administracions i les entitats financeres perquè puguin fer efectiva i eficaç aquesta marcada necessitat clara mantinguda per la nostra societat que una de les principals, crec que exactament era la tercera en escalafó que es marcava com a necessitat prioritària, que es diu l'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Diputat Sr. Huguet i Sintès.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Portaveu del Grup Parlamentari PSM I EEM fixa en la seva exposició de motius, com a objecte d'aquesta proposició no de llei, fer assequible a tots els sectors de la població un habitatge digne, contra aquest objecte ningú no pot dir res, endemés és un manament constitucional.

Ara bé, ell exposa que açò deriva d'una necessitat d'articular una política d'habitatge amb un màxim de consens, etc., i ho argumenta, primer des d'un punt de vista ideològic, assenyalant el problema aquell que l'habitatge és un article de luxe de què se'n fa especulació, d'aquesta qüestió, després fa una crítica de la normativa que hi ha hagut, assenjala sobretot, quan es toca el tema de l'arrendament, el "decret Boyer", finalment assenjala a qui es dirigeixen o no les ajudes per a l'habitatge, jo diria que hagués pogut afegir, retornant al debat anterior, que la joventut és el motor de la societat, no només rallar les distàncies i quilòmetres sinó que no ajudar al jovent a progressar, a tenir fàcil accés al mercat de treball, al negoci, haver d'esforçar-se per pagar un habitatge, és retardar tota la vida econòmica i social de tota la societat; i després parla de quines serien, des del seu punt de vista, les accions que recull com construir habitatges socials, oferta de sòl públic, tractament fiscal, derogació del "decret Boyer" i millora de condicions de funcionament.

Bé, jo tenc entès que la necessitat d'articular una política d'habitatge hauria d'esser si no n'hi hagués hagut, de política; trobam que n'hi ha hagut, i trobam que n'hi ha hagut perquè assenjala errors, no una falta de política sinó errors, errors que efectivament ataquen el lloguer i ataquen la possibilitat de compra. L'anàlisi hauria de partir per veure per què un ciutadà no té possibilitat de pagar un lloguer o no té possibilitat de pagar una quota de compra d'un habitatge, trobarem que uns el que tenen és una situació marginal dins la societat que no té res a veure que l'habitatge sigui, en principi, barat o car, és que no hi arriben de cap manera, estan marginats, i l'Administració que ha de detectar quins són aquests nuclis de població ha d'esser l'Administració local i ho fa, amb errors, amb deficiències, però ho fa.

Jo, avui matí mateix, he pogut aconseguir les sol·licituds que té l'Institut Balear de l'Habitatge dels diversos municipis de les Illes, que són més de tres mil, i no reflexa res més que uns assenyalaments, sobretot en aquells que diuen que tenen manca d'ingressos o ingressos inferiors a la meitat del sou mig

interprofessional ponderat, és a dir, està recollit açò, l'Administració local ho fa.

Hi ha d'haver també un habitatge digne per a ells, però sobretot hi ha d'haver, paral·lelament, una política del Ministeri d'Assumptes Socials per eliminar aquestes causes que els impedeixen accedir d'una manera digna, com els altres, a pagar un lloguer o a pagar una quota per tenir un habitatge. Açò altre, a partir d'aquest sector de la societat, és una qüestió de finançament, podem rallar de política de sòl i tornarem anar als municipis; citaré un exemple, l'any 1985 a Menorca, a Maó, es va aprovar definitivament un nou pla general d'ordenació urbana, d'allà ençà, i som el 1991, que qualcú m'expliqui on hi ha una oferta de solars, que puguin edificar ja, jo tenc les dades que cada any, des de la dècada del 1980 els promotors privats construïen cent, cent vint habitatges de protecció oficial, arriba un moment que no hi ha solars, o si hi són, són tan cars que incrementen de tal manera el preu per metre cúbic d'habitatge que fa impossible oferir als preus fixats imperativament aquests habitatges oficials, tornam a ésser allà mateix, política municipal.

Hauríem de citar també, el que s'entén per urbanisme concertat, aquell que van inventar i que aconsegueix ficar dins les poblacions preciosos jardins, faroles, etc., etc. i que l'única cosa que fa és, en definitiva, incrementar el preu de l'habitatge.

Açò són els defectes principals que hi ha hagut a la política, principals a nivell municipal, a nivell estatal en trobaríem de més i mot més grossos, des de nivell de conveni, és a dir, l'Estat es reserva l'aplicació econòmica total, és a dir, el que transfereix és la normativa administrativa però duro ni un, per conveni, cada tres anys, cada quatre anys, o d'any en any i diu el que té i amb açò t'has de conformar.

La segona qüestió de l'Administració central seria parlar dels impostos, crec que tothom ho sap i se'n recorda de quan hi havia exempcions a la llicència, a la plusvalua, drets reals, Impost General de Tràfic d'Empreses, Contribució Urbana, per què és que ara han de pagar el total de la llicència, l'IBI sencer, endemés actualitzat pel cadastre, plusvalua, IVA? Per què? Per què protegim els habitatges? Incentivam a abaratint preus i després els carregam el finançament de l'Estat sense cap contemplació.

Se'n fan, de coses. Efectivament el Portaveu del Grup SOCIALISTA diu que donarà suport a la seva proposició no de llei, a mi no m'importa assenyalar ja i ara que nosaltres no, nosaltres creiem que la proposició no de llei té un bon objecte, un habitatge digne, una exposició justificada, ha assenyalat un munt de defectes però la proposició, aquelles accions que vostè vol que faci el Govern les han de fer després de conèixer que fa, i aquí, jo crec que hi havia altres procediments parlamentaris per saber que és el que es feia abans, de dir-los: escoltin, tenen dos mesos per fer un informe exhaustiu on ens diguin com està l'habitatge i quines proposicions de l'any 1991 al 2000. Si em permet una broma, i emprant una frase seva que he llegit a un mitjà de comunicació de Menorca, jo li diria que açò és un caramel enverinat, vostè el que vol és que el Govern es posi a fer aquest estudi exhaustiu i aturar el Govern durant dos mesos.

Bé, bromes apart, hi ha política en marxa; efectivament, el Sr. Obrador i també qualque mitjà de comunicació de Mallorca

diu que va ésser aquí ahir la Directora General de l'Habitatge i que va estar en contacte amb la Conselleria d'Obres Públiques i amb alguns alcaldes. Ens estranya que als Consells Insulars no se'ns hagi convidat perquè qualque cosa tenim a dir els qui manejam les competències de les Comissions Insulars d'Urbanisme en matèria d'habitatge, però bé, apart d'açò qualque cosa es fa i es rectificuen errors.

Sabem que hi ha un interès que efectivament les accions en matèria d'habitatge no siguin a impulsos, que hi hagi un constant i adequat seguiment, que els ajuntaments ofereixin sòl, que es disposin d'habitatges en tot moment per ofertar les necessitats.

No he d'entrar, encara que tenc ja informació, que efectivament, a final d'any o a principi del que ve, es vol tocar la llei, es vol dur al Parlament de l'Estat la Llei d'Arrendaments; que la toquin bé, perquè fins ara quan l'han tocat ha fet malbé el mercat, aquell senyor que invertia per quan es jubilava tenir un suplement de jubilació en base a un arrendament, no ho sap, ni sap què cobrarà, ni què pagarà d'impostos, no sap res. El qui no vol gastar-se en la compra d'un habitatge i viure uns anys damunt un lloguer tampoc no ho sap, el mercat està disparat, no hi ha la tranquil·litat, no hi ha estabilitat.

Sembla que el programa contempla 8000 habitatges, per cert, que segons em diuen, va haver un ajuntament que va dir: jo n'he de menester 3000. No sé si és que la política municipal que havien fet va arrebregar tots els marginats en aquell municipi, o molts d'ells, perquè si demana 3000 habitatges per a les capes més baixes de la població qualque cosa devien fer per només tenir gent que no pot comprar habitatges normals.

Bé, la política hi és. Jo crec que el Govern de la Comunitat Autònoma té molt d'interès, per al dia 16 ha convocat als consells insulars per establir ja pautes de comportament i accions conjuntes. Nosaltres, el que sí proposarem serà que les accions encaminades a tenir sòl gratuït, a subvencionar la compra i a acompanyar les accions econòmiques amb accions socials, per allò que he dit abans que aquells qui no poden pagar corregeixin o puguin corregir la seva situació de manera que sí que puguin, no només tenir un habitatge digne, sinó una vida digna, que se sentin tan dignes com un altre en el moment de pagar un lloguer o pagar una quota d'un habitatge de compra, vagin acompanyades amb mesures fiscals, crec que es una incoherència amollar doblers per un camí i arrabassar-lo per un altre, i res més, Sr. López, em sap molt de greu no poder-li donar suport a aquesta proposició no de llei però vostè entén perfectament que ens hagués agradat molt més la compareixença del responsable de la Comunitat, del Govern balear, en matèria d'habitatge abans de proposar-li accions no prou justificades. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Huguet. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc he d'agrair als grups que han dit que donarien suport a aquesta proposició no

de llei, la manera constructiva com ho fan, és a dir, aportant concreció i possibilitats, assenyalant al Govern allò que pot fer si vol fer una política d'habitatge responsable.

Em sap greu, a mi també, que li sàpiga greu al Sr. Diputat del Partit Popular que ha intervingut que no pugui donar suport a una proposició no de llei, que hem d'esser seriosos amb el tema, no demana res de l'altre món, demana senzillament un informe; he dit també, Sr. Pascual, Srs. i Sres. Diputats, que el termini de dos mesos no és una qüestió *sine qua non*, senzillament marcar una possibilitat de feina, en cap moment no he cregut que una proposició no de llei d'aquest tipus pogués paraitzar l'acció de Govern durant dos mesos en matèria d'habitatge, seria molt greu açò, senyors del Govern, que per fer un estudi, una anàlisi, que d'altra banda suposo que ja deuen tenir perquè si fan política d'habitatge la deuen fer sobre unes bases planificades i conegudes, el que passa és que les haurien de dur al Parlament, açò ha estat una cançó que ha repetit la mateixa estrofa durant tota la legislatura passada, vostès tenen tot el dret de governar però el Parlament també tot el dret de conèixer quines són les seves accions de govern; avui ho fèiem de la manera més simple, més senzilla que podia fer el Grup PSM I EEM, una proposició no de llei, una instància: el dret de petició.

Ho hauria pogut fer el Conseller a través d'una compareixença, esperam que ho faci perquè sinó haurà de venir la primera interpel·lació de política d'habitatge a aquest Parlament i després, clar, tendrem ocasió de debatre a fons quina és l'acció política que està fent, perquè vostè diu: ja se'n fan, de coses, però, què fa aquest Govern?

Hi ha política en marxa, ens diu, no ho dubtam, però ho volem saber perquè sinó estaríem analitzant polítiques fantasmes, és a dir, polítiques que potser hi són, potser no hi són, però no es veuen i la fe, diuen, que de vegades mou muntanyes però són les accions concretes les que construeixen cases o s'enderroquen segons el que s'han fet. I res més, jo voldria assenyalar que la proposició no de llei no entrava en el contingut del pla, en el pla d'acció, vull dir, que és el corol·lari lògic després de la diagnosi i la perspectiva.

Hi haurà d'haver polítiques municipals, estic molt content que dia 16 hi hagi una primera reunió, per cert, convendria que endemés dels ajuntaments hi hagués els consells insulars, de la mateixa manera que vostès es queixaven que no havien estat convocats en altres instàncies, ja hi ha exemples de tot açò, a altres comunitats autònomes, a la valenciana, per exemple, s'acaba de reunir la Sra. Cristina Narbona amb els responsables d'Administració autonòmica i amb els ajuntaments per fer el disseny del pla, aquest pla preveu que les conselleries, las Conselleria respectiva farà gestió i cercarà amb els ajuntaments el sòl necessari i el finançarà, en canvi el finançament de la construcció va a càrrec de la Direcció General d'Habitatge i Arquitectura que formalitzarà uns convenis amb entitats bancàries, les fórmules d'adjudicació o règim especial corresponderan a l'Administració autonòmica de fixar-los.

Fixin-se que hi ha polítiques, el que passa és que nosaltres volíem saber ara i aquí quina és la política d'aquest govern, si no ens ho diuen mitjançant una informació i un pla d'actuació pertinent ho haurem de fer mitjançant altres fórmules parlamentàries. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Dins el torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Obrador i Moratinos.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Bé, en primer lloc per a aclarir un poc la meua intervenció, Sr. Casanovas, és a dir, jo crec que és perillós demanar estudis si no es basen en uns objectius d'una oferta possible i amb uns plans preestablerts que van a donar suport a una necessitat que ja existeix, però, al Sr. Huguet, li demanaria més informació, si vol el convidaré a anar-hi, és a dir, vostès entenen, perquè suposo que no tenen aquesta necessitat o almenys vostè, pel que ha dit, que fer habitatges només és fer habitatges per als marginats, perdoni, els joves necessiten habitatges, tothom necessita habitatge i el problema real de l'habitatge, precisament més del 50% del seu cost està en el sòl i en el finançament, i per tant, jo li diria que una entitat pública, i en aquest el Govern, és el que precisament ha de donar alternatives a això, a aquesta política de sòl.

Si nosaltres dins un ajuntament, que parlava de 3000, i he suposat que es referia a un ajuntament de què he estat batle, li vull dir que el primer que es va estudiar suposo, perquè els 3000 pot esser un nombre emblemàtic i com que n'hi va haver que li parlaren d'això, de marginació, li diré que procedia precisament d'un pla real, d'una situació real d'un municipi creixent i d'un municipi jove on hi ha quantitat de joves, que no tenen possibilitat d'habitatge precisament per l'encariment del sòl; el que aportava la institució pública, el que hauria de fer tota institució pública, és ofertar sòl perquè aquests habitatges es puguin fer, i com a experiència li diré que jo visc a uns habitatges que, gràcies a una actuació l'any 1979 del Consell Insular, han estat habitatges que no han de pagar les cent mil pessetes que qualcú deia, perquè precisament a través d'un pla, llavors era a vuit anys, que s'ha allargat, nosaltres parlàvem també d'un pla de vuit anys, és possible accedir a un habitatge sense que la repercussió del sòl estigui més enllà d'un 10, d'un 12 % de cost, la qual cosa creiem que és un sistema vàlid per abaratir l'habitatge.

Però, insisteix que nosaltres donarem suport a aquest estudi, m'estranya aquesta proposició no de llei i m'estranya que el Partit Popular no ho faci perquè entenem que l'única cosa que està marcant és la necessitat de saber quins projectes, quines idees tenim del nostre mercat d'habitatge, d'allotjament, jo diria, en la nostra Comunitat d'aquí al 2000; per tant, no crec que el Sr. Conseller ni l'equip de la Conselleria s'hagi de dedicar a fer l'estudi, el que crec és que ha d'encarregar aquest estudi i aquest estudi ens podrà donar unes dades suficients perquè, precisament el que ahir va presentar la Conselleria, la Directora General i, marcant a través d'aquest decret, per discutir amb ells precisament i, crec que, d'una manera positiva, va esser acollit aquest decret, pugui realment fer-se efectiu i real en aquesta comunitat d'aquí a l'any 2000. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Obrador. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. El fet de paralyzar el Govern, que he dit, és una broma, vull dir, ho he dit ben clar.

El de la política d'habitatge existeix i està en fase de confecció el pla, per tant, quan s'hagin conclòs aquestes reunions serà el moment de dir que és el que hi ha.

Sr. Obrador, vaig tenir un professor de grec, que era mallorquí, d'Inca, i em va ensenyar una dita mallorquina, li recordaré perquè ara vostè me l'ha feta recordar, jo no havia dit més que allò dels 3000 habitatges, res més, aquell senyor, quan passava una cosa d'aquestes deia: "A Mallorca deim que a qui té la cua de palla se li encén". Ha dit que el sòl i el finançament són les qüestions bàsiques, efectivament, però el sòl no és una qüestió del Govern de la Comunitat Autònoma, és una qüestió de l'ajuntament, no del Govern de la Comunitat com vostè ha dit, i dels consells insulars que no van convidar ahir a la reunió de la Directora General de l'Habitatge perquè hi poguéssim assistir; i l'altra cosa, el finançament, és del Govern central amb conveni amb la Comunitat però, a la Comunitat, li diuen: i tant et donaré.

Per tant, no és un programa, un pla, de la Comunitat a iniciativa pròpia sinó d'allò que els ajuntaments volen fer per al seu sòl i d'allò que el Govern central vol donar per finançar-lo. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet.

Procedim, idò, a la votació.

Les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor de la Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Les Sres. i els Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 27; en contra, 30; abstencions, cap. En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de Llei núm. 1438 presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre la política d'habitatge.

Esgotat l'Ordre del Dia es conclou aquesta sessió. Gràcies a tots.
